

Чорноморський національний університет імені Петра Могили
факультет політичних наук
кафедра журналістики

«Допущено до захисту»
в. о. завідувача кафедри журналістики

_____ Тетяна СИДОРЕНКО
(підпис)

«____» _____ 2025 року

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття ступеня вищої освіти бакалавр

за освітньо-професійною програмою «Журналістика»
зі спеціальності 061 Журналістика

**на тему: «Репортаж як жанр сучасної журналістики: методи, прийоми та
вплив на аудиторію»**

Виконав:
Здобувач IV курсу, групи 448
Герасименко Олександр Дмитрович

(підпис)

Науковий керівник:
кандидат політичних наук,
доцент кафедри журналістики
Соловйова Анна Сергіївна

(підпис)

Рецензент:
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри української філології та міжкультурної комунікації
Островська Людмила Станіславівна

(підпис)

Засвідчую, що в цій кваліфікаційній
роботі немає запозичень із праць
інших авторів без відповідних посилань

Здобувач _____
(підпис)

Миколаїв – 2025 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РЕПОРТАЖУ ЯК ЖАНРУ СУЧАСНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ.....	6
1.1. Репортаж у системі жанрів журналістики: сутність, функції та класифікація.	6
1.2. Еволюція репортажу: від друкованої журналістики до цифрових платформ.....	12
Висновки до розділу 1	25
РОЗДІЛ II. РЕПОРТАЖ ЯК ЗАСІБ ВПЛИВУ: ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДІВ, ПРИЙОМІВ ТА ОСОБЛИВОСТЕЙ ВЗАЄМОДІЇ З АУДИТОРІЄЮ	27
2.1. Використання методів і прийомів у створенні репортажів: текстові, аудіовізуальні та мультимедійні особливості.....	27
2.2. Вплив репортажу на аудиторію: емоційна складова, залучення та ефект присутності.	35
2.3. Аналіз власних репортажів: жанрові особливості та методи реалізації.	43
Висновки до розділу 2	52
ВИСНОВКИ	54
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	57

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. У сучасному інформаційному просторі, де новини розповсюджуються з великою швидкістю, на різних платформах і з постійним потоком даних, репортаж залишається важливим жанром журналістики. Він не тільки швидко доносить інформацію, але й дозволяє аудиторії відчувати атмосферу подій, викликає емоційні реакції та впливає на формування суспільної думки. Завдяки своїй гнучкості, репортаж об'єднує в собі аналіз, художні елементи і документальність, що робить його потужним інструментом комунікації в еру цифрових медіа. Тому вивчення методів, технік та впливу репортажу на читачів є надзвичайно важливим як з теоретичної, так і з практичної точки зору.

Ступінь розробки проблематики. Багато вчених вивчали питання специфіки репортажу як жанру журналістики, його жанрових особливостей, методів створення та еволюції. Особливий внесок у дослідження цієї теми зробили такі науковці як О. Бикова, М. Галлер, М. Василенко, В. Тарасюк, М. Тимошик, Л. Шутяк, тощо. Проте питання трансформації репортажу в умовах цифрових медіа залишається актуальним і потребує подальшого наукового аналізу.

Метою дипломної роботи є всебічне вивчення репортажу в контексті сучасної журналістики, зосереджене на методах і прийомах, що застосовуються для його написання, а також оцінка його впливу на аудиторію.

Відповідно до поставленої мети необхідно виконати такі завдання:

1. Вивчити наукову літературу з теми репортажу як жанру журналістики, визначити його ключові жанрові характеристики.
2. Розглянути історичну еволюцію репортажу та простежити, як жанр зазнав трансформацій у контексті розвитку сучасних медіа.
3. Систематизувати методи та прийоми, які застосовуються під час створення репортажів у сучасній журналістиці.

4. Вивчити вплив цифрових технологій на трансформацію формату і стилю репортажів.

5. Створити і опублікувати власні журналістські репортажі, застосовуючи сучасні методи і техніки.

Об'єктом дипломної роботи є сучасна журналістика як система комунікації з різноманітними жанрами для висвітлення подій.

Предметом дипломної роботи є репортаж як жанрова форма журналістики, зокрема методи й прийоми його створення та вплив на аудиторію в умовах цифрового медіапростору.

У роботі будуть використані різноманітні загальнонаукові та спеціальні методи: теоретичний аналіз наукової літератури (для систематизації понять, класифікації репортажу та визначення сучасних методів його створення), метод інтерв'ю (збір висловлювань учасників подій під час написання власних репортажів), історичний метод (для аналізу еволюції репортажу від друкованих форм до цифрових платформ), порівняльний метод (для зіставлення особливостей традиційних і сучасних мультимедійних репортажів).

Наукова новизна даного дослідження полягає у всебічній систематизації актуальних методів і прийомів, які застосовуються під час створення репортажу в умовах цифрової епохи. Особлива увага приділяється тому, як ці медійні зміни можуть впливати на контент та його взаємодію з читачем, розширюючи межі традиційних репортажних форматів.

Практичне значення полягає в можливості використання результатів дослідження в написанні власних журналістських репортажів. Також матеріали можуть бути використані українськими медіа і корисними для студентів при підготовці до таких дисциплін як «Журналістський фах», «Теле- і радіо-журналістика», «Візуальна журналістика», «Мультимедійний сторітелінг».

Теоретичне значення передбачає детальне вивчення того, як взаємодія різних стилів і технік у репортажі може не лише залучати, але й утримувати увагу читачів, а також формувати їхню думку.

Апробація результатів дослідження. Написані репортажі було опубліковано на сайті Чорноморського національного університету імені Петра Могили (6 публікацій).

Крім того, було підготовлено тези для XXI Міжнародної наукової конференції «Ольвійський форум-2025: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі» на тему «Еволюція репортажу в цифрову епоху: трансформація формату і способів подачі».

Структура дипломного проєкту. Робота складається зі вступу, двох розділів, 6 підрозділів, висновків, списку використаних джерел: 41 позиція. Загальний обсяг роботи складає 61 сторінка, з яких основний текст складає 54 сторінки.

РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РЕПОРТАЖУ ЯК ЖАНРУ СУЧАСНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ.

1.1. Репортаж у системі жанрів журналістики: сутність, функції та класифікація.

Репортаж є одним із основних жанрів журналістики, який займає важливе місце в системі медіа. Його сутність полягає у безпосередньому висвітленні подій та фактів, за допомогою яких журналіст прагне передати реальність без додавання суб'єктивних інтерпретацій. На відміну від інших жанрів, репортаж фокусується на конкретних ситуаціях, що дозволяє читачеві відчувати присутність на місці події, а не лише дізнатися про її наслідки. У цьому жанрі журналіст займає активну позицію, прагнучи максимально наблизити інформацію до реальності, не спотворюючи її в процесі передачі.

Основною функцією репортажу є інформування публіки про важливі події, які відбуваються в суспільстві, країні чи за кордоном. Репортаж має за мету донести факти до читача без зайвих коментарів і суджень, що дозволяє зберігати об'єктивність і не впливати на сприйняття події. Разом з тим, репортаж виконує й емоційну функцію, адже часто намагається не тільки інформувати, але й створити певну атмосферу, в яку потрапляє читач або глядач. Саме цей аспект дозволяє репортажу бути надзвичайно впливовим на аудиторію [4, с. 1294].

Репортаж займає особливе місце серед інших жанрів журналістики завдяки своїй здатності поєднувати інформаційну та художню складові. Важливою рисою є використання так званих «живих» фактів, коли журналіст безпосередньо описує хід події, розкриваючи всі її аспекти. Таке зображення події дає змогу глибше зануритися в атмосферу ситуації, побачити її з різних кутів зору. Тому репортаж є жанром, який дозволяє зробити читача

учасником події, хоча й не завжди має на меті дати повну картину того, що сталося.

До важливих характеристик репортажу відноситься й його стилістична різноманітність. Журналісти можуть вибирати різні підходи до подачі матеріалу, від традиційних описових до більш експресивних, які зосереджені на емоціях і переживаннях учасників події. Тому репортаж може мати різні формати, які залежатимуть від теми, місця події та інтенцій автора. Крім того, сучасні технології дозволяють журналістам у своїх репортажах використовувати мультимедійні елементи, що значно розширює межі жанру.

Однією з особливостей репортажу є його пряма залежність від часу та простору, адже кожен репортаж описує подію, що відбулася у конкретний момент часу, в конкретному місці. Репортер не має можливості змінити хід події або підібрати більш зручні факти, тому цей жанр вимагає високої точності та уваги до деталей. Репортаж фіксує реальність такою, якою вона є, без перебільшень і зміщення акцентів. З цього випливає, що репортер має бути не тільки свідком події, а й майстром передачі цього моменту у своїй розповіді.

Класифікація репортажу в системі жанрів журналістики є досить гнучкою та різноманітною. Залежно від виду події, яку репортер висвітлює, можна виділити кілька підтипів репортажу, серед яких подієвий, хронотопний, соціальний та інші. Кожен з цих підтипів має свою специфіку і підходи до побудови тексту, що дозволяє зберігати його ефективність для конкретної аудиторії. Така класифікація дозволяє зрозуміти, як репортаж інтегрується в загальну систему жанрів журналістики [35, с. 14].

Один з найбільш важливих аспектів класифікації репортажу стосується його поділу на інформаційний і аналітичний. Інформаційний репортаж сконцентрований на передачі фактів, в той час як аналітичний репортаж містить глибший аналіз події, який дозволяє зробити висновки про її значення або наслідки. Однак межа між цими двома типами може бути умовною, оскільки сучасна журналістика все частіше комбінує

інформаційний і аналітичний підходи в одному матеріалі. Це дозволяє робити репортажі більш багатограними та комплексними.

Залежно від технологічних умов, репортаж може також змінювати свою форму. Класичні репортажі, що друкуються в газетах і журналах, поступово зміщуються в бік онлайн-медіа, де використання відео, звукових ефектів і інтерактивних елементів є звичайною практикою. Відтак репортаж на цифрових платформах отримує нові можливості для подачі інформації, що дозволяє зробити його ще більш динамічним та зручним для сприйняття. Це також впливає на стиль, адже репортери повинні враховувати швидкість передачі інформації і адаптувати її до нових умов.

Репортаж як жанр має також іншу важливу характеристику – це його прямий зв'язок з публікою. Вплив на аудиторію є однією з головних завдань репортажу, і журналіст, займаючи активну позицію, не тільки інформує, але й створює емоційний відгук у читача чи глядача. Це дозволяє репортажу бути більш захоплюючим і цікавішим, а також значно підвищує його ефективність як інструменту комунікації. Взаємодія між репортером та публікою – це ключ до розуміння сутності репортажу.

Ще однією важливою характеристикою репортажу є його здатність бути не тільки інформативним, але й освітнім. Репортаж може розширювати кругозір аудиторії, допомагаючи їй краще зрозуміти певні явища чи події, що відбуваються в світі. Журналісти можуть використовувати різні техніки, щоб ввести публіку в контекст події, а також допомогти їй побачити її з різних перспектив. Цей аспект репортажу сприяє розвитку критичного мислення та більш глибокому сприйняттю навколишнього світу [37, с. 310].

Репортаж виконує також культурну та соціальну функцію, адже він може слугувати своєрідним віддзеркаленням суспільства. За допомогою репортажу журналісти можуть висвітлювати важливі соціальні питання, такі як проблеми екології, прав людини чи політичних процесів. Це дозволяє репортажу бути не тільки інструментом для передачі інформації, але й

засобом для формування суспільної думки. Саме через репортажі публіка може дізнаватися про тенденції, що впливають на її життя.

Крім того, репортаж може мати значний вплив на розвиток політичних чи економічних подій, адже він здатен створити резонанс у суспільстві. Зокрема, репортажі, що висвітлюють корупційні скандали, порушення прав людини або інші важливі питання, можуть стати основою для реформ або змін у законодавстві. Такий вплив робить репортаж дуже потужним інструментом у руках журналіста. Це, у свою чергу, підкреслює його роль не тільки як інформатора, але й як активного учасника суспільних процесів.

Завдяки своїй універсальності репортаж здатен охоплювати широкий спектр тем і подій, від локальних новин до глобальних змін, які охоплюють весь світ. Він залишається одним з найпопулярніших і найбільш ефективних жанрів в сучасній журналістиці, оскільки забезпечує глибоке, правдиве та наочне представлення світу навколо нас. Репортаж є жанром, який відображає реальність у її багатогранності, роблячи кожную подію частиною більшого контексту, який дозволяє зрозуміти всю картину [33].

Репортаж є одним із найбільш динамічних жанрів сучасної журналістики, і його значення у медіапросторі з часом не зменшується. Однією з його основних рис є здатність переносити аудиторію в саме серце подій, передаючи не лише факти, але й емоції, що супроводжують ці події. Це дає можливість не просто інформувати, але й створювати у читача або глядача відчуття безпосередньої присутності на місці події. Саме тому репортаж став невід'ємною частиною новинного контенту та медійного ландшафту в цілому.

Ключовою функцією репортажу є його здатність впливати на публічну думку, формуючи уявлення про події чи явища. Оскільки репортаж безпосередньо пов'язаний із реальними подіями, він служить важливим інструментом для інтерпретації цих подій в очах суспільства. Через репортажі журналісти можуть впливати на ставлення людей до різних аспектів соціального та політичного життя. Тому репортаж є не тільки

засобом інформування, але й інструментом, який здатен формувати суспільні погляди.

Також репортаж виступає важливим елементом документальної журналістики, де акцент робиться на достовірність і правдивість подій. Він має за мету показати реальність без змін і інтерпретацій, що може допомогти аудиторії сформувати об'єктивне уявлення про подію чи ситуацію. У зв'язку з цим репортажі зазвичай ґрунтуються на фактах, які підтверджуються свідченнями, документами або безпосереднім досвідом учасників події. Цей жанр завжди прагне до точності і прагматизму, що робить його особливо цінним для інформування громадськості [17, с. 144].

Репортаж у сучасному світі виконує функцію соціальної реакції на події, що відбуваються в суспільстві. Його завдання полягає не лише у висвітленні фактів, але й у аналізі, що допомагає зрозуміти глибину проблеми або ситуації. Репортери часто виступають як інтерпретатори подій, пропонуючи аудиторії власне розуміння того, що відбувається. Це дозволяє створювати матеріали, що не лише інформують, але й стимулюють обговорення і роздуми.

Сучасний репортаж є набагато більш інтерактивним і мультимедійним, ніж у минулому. З появою нових цифрових технологій і соціальних мереж журналісти можуть використовувати відео, фотографії, інфографіку, а також інтерактивні елементи, щоб зробити репортаж більш привабливим для аудиторії. Такий підхід дозволяє не лише передавати інформацію в різних формах, але й дає змогу залучати користувачів до активного обговорення і взаємодії з контентом. Мультимедійний репортаж робить подачу новин більш живою та динамічною.

Крім того, цифрові платформи дозволяють журналістам більш оперативно реагувати на події, передаючи інформацію майже в реальному часі. Зокрема, через соціальні мережі репортери можуть миттєво публікувати новини і відео, що робить їх роботу більш оперативною і актуальною. Цей аспект репортажу особливо важливий для висвітлення надзвичайних

ситуацій або подій, які вимагають швидкої реакції. Таким чином, репортаж стає не лише жанром новин, але й засобом живого, неперервного інформаційного потоку.

У контексті жанрової класифікації репортаж можна поділити на кілька типів залежно від специфіки подій та обраної тематики. Це можуть бути репортажі з місця події, соціальні репортажі, репортажі наукового чи культурного спрямування, а також екологічні чи економічні. Кожен із цих видів має свої особливості, що зумовлені специфікою події, яку висвітлює журналіст. Наприклад, соціальний репортаж може бути зосереджений на проблемах конкретних людей чи груп, тоді як репортаж із місця події передає атмосферу і обстановку, що відбувається [15].

Репортаж також є жанром, у якому особливе значення надається мові та стилю. Журналіст повинен мати здатність передавати події таким чином, щоб кожен читач чи глядач міг не тільки зрозуміти суть, але й відчувати емоційну атмосферу того, що відбувається. Для цього використовуються описові засоби мови, як-от метафори, порівняння, епітети, що дозволяють створити яскраві образи. Стиль репортажу часто має бути простим, ясным і водночас виразним, щоб бути доступним для широкої аудиторії.

Окрім того, репортаж передбачає певний рівень авторської присутності. Журналіст часто сам стає частиною події, намагаючись передати не лише факти, але й власні враження, реакції на ситуацію. Це дозволяє зробити репортаж більш живим і достовірним, оскільки аудиторія сприймає не тільки відображення події, але й суб'єктивну інтерпретацію того, що відбувається. У багатьох випадках журналіст не тільки повідомляє про події, але й безпосередньо стає частиною розповіді.

Репортаж також здатний поєднувати різні жанри і прийоми. Наприклад, часто можна зустріти репортажі, що поєднують елементи інтерв'ю, документального кіно, аналітичної статті та художнього опису. Це дозволяє журналістам створювати багатогранні та насичені тексти, які розкривають

різні аспекти події. Комбінація різних жанрів дає змогу привернути увагу більшої аудиторії та підвищити інтерес до матеріалу [39].

Таке змішування жанрів у репортажі дозволяє підвищити враження від матеріалу та використовувати сучасні технології для кращого сприйняття матеріалів.

1.2. Еволюція репортажу: від друкованої журналістики до цифрових платформ.

Репортаж як жанр журналістики має довгу історію розвитку, що почалася з класичних газетних публікацій у XIX столітті. Перші репортажі були звичайно короткими описами подій, де журналісти зосереджувалися на передачі фактів, мінімізуючи власні емоційні реакції. Технічні обмеження того часу сприяли більш сухій та формальній манері написання. Проте вже тоді репортаж почав виконувати свою головну функцію: передавати реальність події такою, якою вона була.

З розвитком друкованих засобів масової інформації репортажі стали більш розгорнутими і детальними. Журналісти почали більше уваги приділяти опису атмосферних моментів та емоційних аспектів події, що дозволяло читачам краще відчувати настрій та контекст. Водночас, репортажі стають засобом залучення аудиторії, особливо в період швидкої урбанізації та глобальних змін, що вимагали оперативного інформування. Зростання попиту на якісну журналістику зробило репортаж одним з основних жанрів у медіапросторі [8].

У середині XX століття репортаж пережив нову трансформацію завдяки впровадженню нових технологій, таких як радіо і телебачення. Телевізійний репортаж змінив саму природу цього жанру, адже він почав поєднувати текст з аудіовізуальними елементами. Візуальна складова принесла нові можливості для репортажу, дозволяючи передавати емоції та атмосферу події ще більш яскраво. Разом з тим, журналісти почали

використовувати репортаж для висвітлення не тільки новин, але й для розважальних та документальних програм.

На зміну класичному друкованому репортажу прийшли електронні медіа, які також значно змінили характер жанру. Інтернет відкрив нові горизонти для репортажу, дозволяючи подавати інформацію миттєво, а також дозволяючи інтегрувати мультимедійні елементи, такі як відео та графіка. Журналісти отримали можливість використовувати нові платформи для висвітлення подій, зокрема через соціальні мережі, що вплинуло на стиль подачі матеріалів. Інтернет репортажі стали більш динамічними та інтерактивними, надаючи аудиторії можливість брати участь у дискусії та обговоренні [26].

З появою мобільних пристроїв і швидкісного інтернету, репортаж почав ставати доступним не лише в традиційних медіа, а й у будь-якому форматі в реальному часі. Репортери змогли передавати інформацію з місця події через смартфони, публікуючи репортажі у соціальних мережах, на блогах або новинних платформах. Цей процес значно зменшив час між подією та її відображенням у медіа, що зробило репортаж більш оперативним. Технічний прогрес дозволив журналістам зняти матеріал із місця події та буквально одразу поширювати його серед широкої аудиторії.

Цифрова ера принесла з собою також зміни в стилістиці репортажів. Якщо раніше репортажі в друкованих виданнях були значною мірою фактографічними, то з розвитком інтернету журналісти почали використовувати більше експресивних технік, щоб привернути увагу користувачів. Зростання популярності відео-форматів в інтернеті стало новим етапом у розвитку репортажу, коли журналісти почали активно використовувати відео, фото та інфографіку для надання додаткової інформації. Таким чином, репортаж отримав більш інтерактивний і мультимедійний характер [32].

З розвитком нових платформ, таких як YouTube або Instagram, репортаж здобув нову форму у вигляді коротких відео-репортажів, що

швидко стають популярними серед молодшої аудиторії. Такі репортажі зазвичай є інтерактивними та легко сприймаються через свій компактний формат. Відео-репортажі дають можливість спостерігати за подією в режимі реального часу, що робить їх особливо привабливими для користувачів, які шукають оперативну інформацію. Цей новий формат також відкрив можливість для більш гнучкого подання контенту і швидкого реагування на зміни в ситуації.

Сучасні цифрові платформи також дозволяють інтегрувати репортажі з іншими жанрами журналістики, створюючи комбіновані формати, такі як мультимедійні статті або інфографічні репортажі. Це значно збільшує охоплення та глибину представленої інформації, роблячи репортаж більш доступним та зрозумілим для широкої аудиторії. Мультимедійні елементи допомагають журналістам передавати складні концепції чи події через комбінацію тексту, відео та інтерактивних елементів. Такий підхід сприяє більш глибокому сприйняттю і розумінню матеріалу [5].

З новими технологіями змінився також підхід до підготовки репортажів. Якщо раніше журналісти могли мати кілька днів для підготовки матеріалу, то зараз репортажі часто готуються протягом кількох годин або навіть хвилин після події. Це стало можливим завдяки покращеній мобільній техніці, високошвидкісному інтернету та хмарним сервісам, що дозволяють миттєво зберігати та передавати матеріали. Така швидкість виконання репортажу дозволяє вчасно реагувати на події, що робить журналістику ще більш актуальною та оперативною.

Деякі журналісти почали використовувати нові можливості для інтерактивних репортажів, що дозволяють користувачам взаємодіяти з контентом через голосові команди або коментарі. Це дозволяє збільшити рівень залучення аудиторії, створюючи враження безпосередньої участі у події. Інтерактивні елементи можуть включати карту місця події, інтерв'ю з учасниками або навіть можливість ставити запитання журналісту в

реальному часі. Такий підхід значно змінює роль репортажу як інструменту передачі новин.

З моменту виникнення цифрових платформ репортаж зазнав значних змін у виборі тем і стилістичних прийомах. Якщо в класичних газетах репортажі часто обмежувалися соціально-політичними або економічними подіями, то в інтернеті журналісти мають змогу охоплювати набагато ширший спектр тем, від поп-культури до екологічних катастроф. Крім того, в інтернеті репортажі часто стають більш емоційними і особистісними, оскільки блогери та громадські журналісти активно діляться своїми враженнями і думками щодо події. Це дозволяє зробити жанр більш різноманітним і відкритим для різних форм самовираження.

З розвитком технологій змінилися також методи зйомки та обробки відео в репортажах. З сучасними камерами, які можна використовувати навіть на смартфонах, журналісти отримали змогу створювати якісні відео прямо на місці події, що значно підвищує оперативність репортажу. Використання дронів для зйомки з висоти дозволяє отримувати унікальні кадри, які раніше були недоступні для більшості репортерів. Це створює нові можливості для розширення тематичних меж репортажу [2, с. 299].

Цифрові платформи також дозволили репортажу стати не лише жанром для новин, але й важливим елементом соціального та культурного контексту. Завдяки постійній доступності інтернету, репортаж може стати не лише способом інформування, але й формою активізму, коли журналісти висвітлюють соціальні, екологічні або політичні питання, що потребують уваги. Репортажі, що ставлять соціальні проблеми в центр уваги, можуть сприяти підвищенню обізнаності та впливати на публічну думку. В результаті, репортаж як жанр здатен діяти як стимул для змін у суспільстві.

Еволюція репортажу демонструє, як цей жанр адаптується до нових реалій і технологій, підтримуючи свою актуальність і значущість в сучасній журналістиці. Змінюються його форми, техніки та підходи, однак головне завдання репортажу – передавати подію такою, якою вона є – залишається

незмінним. Від класичних газетних публікацій до інтерактивних відео на цифрових платформах, репортаж продовжує виконувати свою функцію інформування, залучаючи нові аудиторії та формуючи суспільну думку.

Історія еволюції репортажу від початкових форм друкованої журналістики до сучасних цифрових платформ охоплює значний період змін у засобах комунікації. У своїх початкових етапах репортаж був переважно статичним жанром, що передавав події через текст, іноді з фотографіями або малюнками. Поширення газет і журналів сприяло росту популярності цього жанру, який став важливим інструментом для висвітлення новин. Водночас репортажі залишалися відносно обмеженими у виразових можливостях, не маючи можливості передавати повну атмосферу подій через мультимедійні елементи.

Перехід від друкованої журналістики до цифрових медіа змінив принципи створення та подачі репортажів. З поширенням інтернету та появою онлайн-видань, журналісти отримали нові інструменти для оперативного та різноманітного висвітлення подій. Репортажі стали більш інтерактивними, з додаванням відео, аудіофайлів, інтерактивних карт та інфографіки. Завдяки цьому читачі або глядачі отримали можливість не лише читати текст, але й спостерігати за подіями в реальному часі.

У цифрову еру репортажі стали доступними для більш широкої аудиторії завдяки соціальним мережам та мобільним додаткам. Журналісти тепер можуть публікувати свої репортажі безпосередньо з місця події, використовуючи смартфони та інші портативні пристрої. Це дозволяє миттєво поширювати новини та репортажі, а також взаємодіяти з аудиторією через коментарі та обговорення. Технологічні досягнення змінюють підхід до збирання матеріалу та подачі новин, що робить процес створення репортажу більш швидким і багатогранним.

Ще одним кроком у еволюції репортажу стало його злиття з новими форматами мультимедійних новин. У традиційній журналістиці репортаж зазвичай обмежувався лише текстом, тоді як сьогодні він може бути

доповнений відео та іншими мультимедійними компонентами, що збагачують наратив. У репортажах часто використовуються відеоінтерв'ю, прямі трансляції, а також швидка обробка та публікація контенту через платформи на кшталт YouTube або Twitter. Це дозволяє створити більш повну картину події і дає змогу журналісту швидко реагувати на зміни у ситуації [11].

Цифрові платформи також надають нові можливості для взаємодії журналістів з аудиторією, дозволяючи більш тісно долучати глядачів або читачів до процесу подачі матеріалу. Соціальні мережі дають змогу публікувати репортажі не тільки в класичних новинних виданнях, а й безпосередньо в особистих акаунтах журналістів. Це створює новий рівень довіри та безпосередньої взаємодії між репортером та його аудиторією, що в свою чергу дозволяє отримувати миттєві реакції на опубліковані матеріали. Аудиторія не лише сприймає інформацію, але й може одразу коментувати, оцінювати або поширювати контент.

Технологічний прогрес також дає змогу журналістам застосовувати нові інструменти для збору та обробки інформації, що раніше було неможливим. Дрони, відеокамери з високою роздільною здатністю, мобільні додатки для роботи з даними – усе це дозволяє репортерам отримувати матеріал, який раніше був недоступний або вимагав значних витрат. Це, в свою чергу, підвищує якість репортажу та дозволяє деталізувати його, додаючи до нього нові виміри. Завдяки технологіям, сьогодні журналісти можуть створювати репортажі, які поєднують традиційний текстовий контент з відео, фотографіями та іншими формами медіа.

З розширенням можливостей цифрових платформ змінилася й природа самого репортажу. Замість того, щоб репортаж бути лише статичною розповіддю, він став динамічним, з перехідними елементами і постійними оновленнями. Інтерфейси онлайн-платформ дозволяють журналістам оновлювати матеріали, додавати нові факти, коригувати інформацію у

реальному часі. Це робить репортаж живим, постійно оновлюваним документом, що адаптується до нових даних і подій [16].

Інтернет також дозволяє створювати нові форми репортажу, такі як репортажі в форматі віртуальної реальності (VR). Завдяки VR технологіям, репортажі можуть ставати ще більш захоплюючими та занурюючими, дозволяючи аудиторії не лише спостерігати за подією, а й «бути» на місці події. Це відкриває нові можливості для репортажу, зокрема в таких сферах, як висвітлення військових конфліктів, природних катастроф чи культурних подій. Такі нововведення роблять репортаж більш глибоким і вражаючим.

Особливістю еволюції репортажу стало й те, як змінилася роль журналіста в процесі створення репортажу. У цифрову еру журналіст вже не є просто спостерігачем чи інтерпретатором події, а активним учасником медіапроцесу. За допомогою нових технологій він може не лише збирати інформацію, а й безпосередньо впливати на її поширення та сприйняття. Журналіст стає частиною інформаційного потоку, а його репортажі можуть формувати публічні настрої та навіть змінювати політичні або соціальні процеси.

Еволюція репортажу також зумовлена змінами в медіаекосистемі, де конкуренція між традиційними та новими медіа стає все більш гострою. Репортажі, які раніше публікувалися виключно у газетах чи на телевізійних каналах, тепер з'являються на цифрових платформах і часто залучають більшу аудиторію. Соціальні медіа й онлайн-платформи, зокрема блогери і незалежні журналісти, все частіше займаються створенням репортажів. Це дозволяє аудиторіям обирати, які джерела інформації вони вважають надійними, і надає їм більше можливостей для формування власної точки зору [2, с. 299].

Це також змінює роль журналіста: тепер він виступає не лише як творець контенту, але й модератор дискусій та активний учасник онлайн-спільнот. Це надає йому можливість більш гнучко відгукуватися на запити аудиторії і бути ближчим до своїх читачів або глядачів.

1.3. Жанрово-стильові особливості репортажу та методи його створення.

Репортаж як жанр журналістики має чітко виражені жанрові особливості, які відрізняють його від інших медіаформ. Однією з таких особливостей є наявність елементів живої репрезентації події, що дозволяє читачеві чи глядачу відчувати атмосферу ситуації. Репортаж не лише повідомляє факти, але й занурює в них, даючи можливість спостерігати за подією, наче безпосередньо знаходячись на місці. Це дозволяє створювати яскраві візуальні образи та емоційні моменти, що є характерними для цього жанру.

Жанрова особливість репортажу полягає також у його жанровій гнучкості. Репортаж може варіюватися від суто інформаційного до більш художнього, в залежності від теми і стилю написання. В деяких випадках, зокрема в репортажах, що висвітлюють культурні або соціальні події, стиль може бути наближеним до літературного. В інших випадках, коли йдеться про політичні чи економічні новини, репортажі зазвичай зберігають нейтральний та фактографічний стиль.

Метод створення репортажу також визначається його жанровими рисами. Репортер має бути безпосередньо на місці події, оскільки саме ця безпосередність і є основою жанру. Процес написання репортажу включає в себе спостереження, фіксацію деталей і емоційних моментів, що дозволяє передати не лише саму подію, але й її атмосферу. Тому репортер виступає в ролі активного учасника процесу, не обмежуючись лише збором фактів, а й передаючи враження від того, що відбувається [22].

Ще однією жанровою особливістю є поєднання інформації і емоцій. Репортажі часто включають елементи суб'єктивного сприйняття журналіста, проте це не повинно виходити за межі об'єктивного відображення події. Ось чому важливо, щоб емоції не ставали основою репортажу, а лише доповнювали його. Вміле поєднання цих елементів дозволяє створювати сильне враження, не втрачаючи при цьому об'єктивності.

Іншим аспектом жанрової специфіки є динамізм репортажу, що робить його надзвичайно привабливим для читачів і глядачів. Репортажі зазвичай відображають події, що відбуваються на даний момент, тому вони мають бути написані швидко, без затримок. Змінюється й стиль написання, адже журналіст мусить встигати передати не лише факт, але й динаміку події, яка може розвиватися прямо під час написання матеріалу. Залежно від швидкості і обсягу, репортаж може бути коротким або розгорнутим, але завжди орієнтованим на актуальність [26].

Стиль репортажу є важливим інструментом для журналіста, оскільки він має на меті не тільки інформувати, а й залучити до події, змусити аудиторію переживати події разом з автором. Журналіст у репортажі, як правило, активно взаємодіє з оточенням, намагаючись передати деталі, що можуть бути важливими для сприйняття ситуації. У репортажах часто використовуються такі художні прийоми, як метафори, епітети або порівняння, які надають тексту виразності. Проте ці засоби не повинні затемнювати фактологічність, а лише доповнювати і підкреслювати основні моменти.

Техніки створення репортажу включають також активне використання інтерв'ю, цитат і прямих висловлювань учасників події. Це дає можливість читачу або глядачу побачити ситуацію очима людей, які її переживають, що робить репортаж ще більш живим. Крім того, безпосередня участь персонажів у розповіді дозволяє уникати надмірної інтерпретації журналістом того, що відбувається. Це забезпечує більшу правдивість і відчуття присутності на місці події.

Один із методів, який журналісти використовують при створенні репортажів, – це передача емоційного контексту події. Замість того щоб лише перераховувати факти, репортери звертаються до почуттів людей, що стали учасниками чи свідками події. Емоційна складова, яка часто є частиною репортажу, може значно поглибити розуміння того, що відбувається. Завдяки

цьому репортаж стає не лише інформативним, але й захоплюючим, надаючи можливість глибше відчувати атмосферу події [6].

Крім емоційної складової, методи створення репортажу також вимагають уваги до деталей. Репортер має фіксувати навіть найменші нюанси, що можуть здатися незначними, але важливими для повного відображення події. Такий підхід допомагає створювати більш насичену і правдиву картину того, що відбувається. Опис зовнішнього вигляду людей, деталей місця, звуків і запахів додає репортажу реалістичності та наближає його до читача.

Методи репортажу включають також організацію хронологічного порядку події. Це дозволяє передавати не лише саму подію, але й її розвиток, поступовий хід і зміну подій. Завдяки такому підходу, репортаж стає схожим на кіно, де кожен момент розкривається через логічну послідовність дій. Такий підхід дозволяє аудиторії крок за кроком переживати подію, не пропускаючи важливих моментів.

Не менш важливою є роль журналіста як розповідача. Репортер у репортажі часто виступає не лише як спостерігач, а й як учасник, чий досвід сприйняття події є частиною самого репортажу. Це дозволяє створити більш тісний зв'язок з аудиторією, адже журналіст не відокремлюється від події, а є її частиною. Читач відчуває, що його інформація надходить не з віддаленого джерела, а від людини, яка сама пережила цей досвід.

Методи репортажу включають також специфічні прийоми, які надають тексту більшої експресії, такі як використання діалогів, ретельне описання реакцій та емоцій. Це дозволяє не лише передавати факти, але й показувати їх з точки зору різних учасників. Прямі цитати та діалоги оживляють текст, дозволяючи зробити його більш інтерактивним і достовірним. Такі прийоми є звичними для репортажів, які намагаються показати не лише суть події, але й емоційний фон, що її супроводжує [24].

Ще однією характерною рисою репортажу є його здатність передавати атмосферу події через звуки і запахи. Це може бути не завжди очевидно для

читача, але такі деталі роблять опис більш живим. Репортер, описуючи шум натовпу, запахи, кліматичні умови або навіть кольори, допомагає створити цілісну картину того, що відбувається. Завдяки цьому репортаж отримує глибину, стаючи не лише засобом передачі інформації, а й засобом емоційного переживання.

Використання таких прийомів дозволяє репортажу виходити за межі простого опису і стає засобом творчого вираження. В деяких випадках репортаж може набувати ознак літературного твору, де журналіст використовує всі можливості для того, щоб передати не лише об'єктивну картину, але й своє відчуття ситуації. Такі репортажі можуть бути надзвичайно вражаючими та захоплюючими, хоча вони не завжди повинні бути так детально прописані. Це демонструє гнучкість жанру, що дозволяє адаптувати його до різних умов і форматів [12].

Репортаж відрізняється від інших жанрів журналістики своєю орієнтацією на безпосереднє відображення події через особисте спостереження журналіста. Цей жанр передбачає максимальну достовірність, що досягається завдяки наданню точних фактів, опису місця події та взаємодії з учасниками. Важливим елементом репортажу є перша особа – журналіст може виступати як безпосередній учасник події, що підвищує достовірність і живість його спостережень. Завдяки цьому, репортаж часто виглядає більш емоційно забарвленим і суб'єктивним порівняно з іншими жанрами.

Однією з основних жанрових особливостей репортажу є його здатність інтегрувати різноманітні стилістичні прийоми. Наприклад, журналісти часто використовують детальні описи, метафори, порівняння, що дозволяють створити яскраві образи, які передають не тільки суть події, але й її атмосферу. Репортаж може поєднувати елементи факту та художнього опису, що робить його особливо вражаючим і захоплюючим для читача. Водночас, такий стиль потребує високого рівня майстерності журналіста, адже необхідно поєднувати об'єктивність і емоційність у правильних пропорціях.

Методи створення репортажу вимагають від журналіста вміння працювати з великим обсягом інформації, швидко оцінюючи її важливість і достовірність. Спочатку важливо встановити правильний контекст події – де, коли і чому вона відбулася, а також хто є її учасниками. Журналіст повинен бути здатним швидко зорієнтуватися на місці події, а також визначити основні деталі, які зроблять репортаж цікавим для аудиторії. Проте також важливо не забувати про загальний стиль і структуру тексту, щоб репортаж був логічним і послідовним [14, с. 318].

Стиль репортажу також сильно залежить від того, чи працює журналіст у традиційних ЗМІ чи на цифрових платформах. У першому випадку репортажі часто мають строгий формат і чітко обмежений обсяг, що вимагає від журналіста вміння максимально стисло викладати інформацію. Однак, в умовах цифрових медіа, коли формат статей часто є більш гнучким, журналісти можуть дозволити собі використовувати довші описи, включати відео чи інші мультимедійні елементи для кращого висвітлення події. Це дозволяє створювати більш багатогранні репортажі, де текст може поєднуватися з іншими медіаформатами.

Одним з методів створення репортажу є вміння працювати зі свідченнями учасників події, адже саме через людські історії можна створити емоційну прив'язку до події. Репортер може спілкуватися з очевидцями, а також з іншими учасниками події, щоб створити різнопланове та багатосарове зображення подій. Це дає можливість не лише передати інформацію, але й показати різні точки зору, що робить репортаж більш об'єктивним і багатогранним. Водночас це може бути складним завданням, адже журналісту потрібно правильно вибирати, хто з учасників події є важливим для розкриття суті матеріалу.

Ще однією специфічною рисою репортажу є його здатність створювати відчуття присутності. Завдяки детальному опису місця події, поведінки учасників та емоційної атмосфери, репортаж дозволяє читачеві ніби опинитися на місці події. Це стає можливим завдяки використанню таких

методів, як експресивні деталі, опис фізичних відчуттів і змістовних жестів людей. Такий підхід допомагає журналісту досягти глибшого емоційного відгуку в аудиторії та зробити матеріал більш вражаючим.

Насправді, стиль репортажу має не тільки інформативний, але й художній характер, що дає змогу журналісту висловлювати власні спостереження і думки. Однак важливо уникати надмірного суб'єктивізму, оскільки репортаж все ж має бути зосереджений на правдивому відображенні події. Тут необхідно зберігати баланс між творчим підходом та об'єктивністю, адже надмірна емоційність може відволікти від основної мети репортажу – донесення фактичної інформації. Під час написання репортажу важливо чітко розуміти, де закінчується особисте сприйняття автора, а де починаються факти, що потребують нейтрального відображення.

Один з основних методів створення репортажу – це вміння працювати з деталями. Журналіст має звертати увагу на дрібниці, які здатні істотно змінити сприйняття події. Це можуть бути фізичні ознаки, невербальна комунікація, а також деталі, які дозволяють створити картину, яка передає атмосферу події. Кожна деталь важлива для того, щоб репортаж не виглядав поверхневим, а передавав реальний контекст події з усіма її нюансами [27].

У сучасних умовах репортаж часто потребує глибокого аналізу та рефлексії над подією, що дозволяє журналісту не тільки відобразити факти, але й додати до них контекст, який розкриває їх значення. Це може бути особливо корисно в складних соціальних, політичних або економічних ситуаціях, коли просте надання фактів не дає повного уявлення про те, що відбувається. В таких випадках репортаж може виконувати роль аналізу, пояснюючи, чому подія сталася саме таким чином і як вона може вплинути на людей і суспільство.

Методи створення репортажу також значно змінилися завдяки розвитку нових технологій. Зокрема, використання смартфонів, камер високої роздільної здатності та спеціалізованих додатків дозволяє журналістам більш ефективно документувати події, зберігаючи високу якість матеріалу. Завдяки

таким інструментам можна створювати не тільки текстові, але й відео- або фото-репортажі, що додають нового виміру до розповіді про подію [3, с. 37].

Завдяки таким технологіям, створення репортажу стає доступнішим для більш широкого кола журналістів, включаючи незалежних авторів і блогерів, що відкриває нові перспективи.

Висновки до розділу 1

У даному розділі було розглянуто теоретико-методологічні засади репортажу як жанру сучасної журналістики. Репортаж виявився однією з найбільш динамічних і багатфункціональних форм медіапередачі, яка здатна не тільки передавати факти, але й передавати атмосферу події, емоції та реакції людей. Завдяки своїй здатності поєднувати елементи фактів, аналітики та емоцій, репортаж відіграє важливу роль у формуванні публічної думки і є ключовим інструментом інформування та виховання громадської свідомості.

Процес еволюції репортажу від друкованої журналістики до цифрових платформ засвідчив суттєві зміни в методах і формах подачі інформації. З технологічним прогресом і переходом на онлайн-платформи репортажі стали більш оперативними, динамічними і мультимедійними. Нові можливості для збору, обробки та публікації матеріалів дозволили журналістам створювати більш багатогранні та інтерактивні репортажі, що значно покращило їх сприйняття аудиторією. Цифрові технології не тільки спростили процес публікації, але й забезпечили нові інструменти для взаємодії з глядачами, що зробило репортажі більш доступними та інтерактивними.

Сучасний репортаж продовжує розвиватися, адаптуючись до вимог часу та змін у медіаландшафті. З одного боку, він зберігає свої класичні функції (інформування, документування реальності, передача емоцій та вражень), а з іншого - активно освоює нові формати і техніки, включаючи мультимедійні елементи, прямі трансляції та інтерактивні елементи. Тому репортаж в умовах сучасної журналістики є не лише жанром, а й

комплексним процесом, який включає багато рівнів взаємодії між журналістом та його аудиторією.

Таким чином, репортаж залишається одним з основних жанрів у журналістиці, який активно розвивається в умовах нових медіа. Він постійно адаптується до технологічних змін та соціальних запитів, здатний поєднувати різні жанри, форми та техніки для забезпечення максимальної ефективності комунікації. В умовах цифрових платформ репортажі набувають нового життя, створюючи можливості для більш широкого та глибокого висвітлення подій, що робить цей жанр ще більш актуальним у сучасному медіапросторі.

РОЗДІЛ II. РЕПОРТАЖ ЯК ЗАСІБ ВПЛИВУ: ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДІВ, ПРИЙОМІВ ТА ОСОБЛИВОСТЕЙ ВЗАЄМОДІЇ З АУДИТОРІЄЮ

2.1. Використання методів і прийомів у створенні репортажів: текстові, аудіовізуальні та мультимедійні особливості.

Сучасний репортаж як журналістський жанр характеризується унікальним набором методів і прийомів, які дозволяють досягти максимального ефекту присутності й достовірності для аудиторії. Методологічний інструментарій репортера поєднує класичні текстові техніки з інноваційними аудіовізуальними та мультимедійними можливостями, створюючи синергетичний ефект у сприйнятті інформації. Репортажна журналістика вирізняється серед інших жанрів саме здатністю транслювати реальність через поєднання фактичного матеріалу з емоційною складовою, що досягається застосуванням специфічних зображально-виражальних засобів. Аналізуючи структуру сучасного репортажу, можна виділити його основні компоненти: документальну основу, наративну побудову, ефект присутності та мультисенсорне подання матеріалу.

Текстові методи створення репортажу базуються на принципах динамічного опису, використанні живого діалогу, різноманітних стилістичних фігур та прийомів художньої виразності. Детальний опис місця події з використанням колоритних епітетів, метафор та порівнянь створює ефект візуалізації для читача, дозволяючи йому уявно переміститися на місце події. Репортер застосовує техніки «стенографії реальності», коли кожна деталь, звук, запах або навіть відчуття температури фіксуються й передаються через текст, надаючи матеріалу додаткової сенсорної глибини. Особлива увага приділяється формуванню унікального авторського стилю, який робить текст не лише інформативним, але й впізнаваним серед інших матеріалів [16].

Композиційна структура репортажного тексту відрізняється від класичних інформаційних жанрів наявністю елементів драматургії, які підтримують увагу аудиторії протягом усього матеріалу. Зачин репортажу зазвичай містить яскравий епізод або деталь, яка миттєво занурює читача в атмосферу події та стимулює бажання дізнатися більше. Основна частина розгортає сюжетну лінію з послідовним нарощуванням інформаційної насиченості та емоційної напруги, розкриваючи контекст події через висвітлення різних аспектів та включення різноманітних джерел. Завершальна частина підсумовує побачене й почуте, часто містить рефлексію автора або узагальнення, що надає матеріалу завершеності та смислової цілісності [41].

Аудіовізуальні компоненти репортажу трансформують сприйняття інформації, задіюючи додаткові канали сприйняття та підсилюючи ефект достовірності матеріалу. Звукозапис з місця події – розмови, фонові шуми, природні звуки – створює ефект занурення, дозволяючи слухачеві відчувати реальну атмосферу ситуації. Відеоформат додає візуальний вимір, демонструючи безпосередню картину події, динаміку розвитку ситуації, реакції учасників та емоційні моменти, які складно передати лише словами. Поєднання синхронних інтерв'ю з документальними кадрами формує комплексне сприйняття події, надаючи аудиторії можливість самостійно аналізувати побачене і почуте.

Візуальні елементи в сучасному репортажі відіграють не лише ілюстративну роль, але й стають самостійними носіями інформації та смислового навантаження. Фотографії з місця події виконують функцію документального підтвердження, фіксуючи ключові моменти, осіб та локації, що згадуються в матеріалі. Інфографіка перетворює складні дані та статистичні показники у зрозумілі візуальні образи, допомагаючи аудиторії швидко осягнути масштаб події чи проблеми. Відеоряд зі спеціально підібраними ракурсами та планами дозволяє передати не лише фактичну

картину, але й емоційний контекст події, посилюючи вплив матеріалу на аудиторію [1, с. 113].

Мультимедійні репортажі розширюють традиційні межі жанру, інтегруючи різноманітні формати подання інформації на єдиній цифровій платформі. Інтерактивна карта з геолокаційними мітками дозволяє аудиторії точно зрозуміти просторовий вимір події, визначити відстані між різними точками та отримати додаткову контекстну інформацію про місцевість. Панорамні знімки з технологією 360° створюють ефект повного занурення, надаючи можливість самотійно обирати ракурс огляду та детально вивчати середовище події. Гіпертекстові посилання в структурі репортажу дозволяють інтегрувати додаткові матеріали, архівні дані, біографічні довідки та інші релевантні джерела, що поглиблюють розуміння контексту події.

Інтерактивні елементи в сучасному репортажі трансформують пасивного споживача інформації на активного учасника комунікаційного процесу. Опитування та тести, інтегровані в структуру матеріалу, залучають аудиторію до осмислення описаної проблематики через особистісну взаємодію з контентом. Навігаційні інструменти дозволяють користувачу самотійно визначати послідовність ознайомлення з різними частинами мультимедійного репортажу, створюючи персоналізований досвід споживання інформації. Система коментування та можливість поширення матеріалу в соціальних мережах розширює комунікаційний потенціал репортажу, перетворюючи його з монологічного висловлювання на платформу для суспільного діалогу [17, с. 144].

Технологічні інновації постійно розширюють інструментарій репортера, відкриваючи нові можливості для створення ефекту присутності. Технології віртуальної реальності (VR) дозволяють аудиторії буквально опинитися «всередині події», детально розглядаючи простір та об'єкти з різних ракурсів. Доповнена реальність (AR) інтегрує цифрові елементи в реальний світ, створюючи гібридний формат сприйняття інформації з

можливістю взаємодії з віртуальними об'єктами. Дрони та аерозйомка надають унікальну можливість показати масштабні події з висоти, візуалізувати географічний контекст та продемонструвати просторові зв'язки, недоступні при звичайній зйомці.

Стрімінгові технології докорінно змінюють часовий вимір репортажу, усуваючи затримку між подією та її висвітленням. Пряма трансляція з місця події забезпечує максимальну оперативність подання інформації та дозволяє аудиторії спостерігати за розвитком ситуації в режимі реального часу. Інтеграція соціальних мереж у процес трансляції створює можливість для миттєвого зворотного зв'язку, коли глядачі можуть ставити запитання, коментувати побачене та впливати на фокус висвітлення події. Технології мобільної журналістики (MoJo) дозволяють репортеру оперативно збирати, обробляти та транслювати мультимедійний контент без спеціального обладнання, використовуючи лише смартфон та мобільний інтернет.

Методи збору інформації для репортажу поєднують класичні журналістські техніки з інноваційними цифровими інструментами. Метод включеного спостереження передбачає безпосередню присутність репортера в епіцентрі події, що дозволяє фіксувати не лише очевидні факти, але й незначні деталі, атмосферу, невербальні комунікації та емоційний фон. Структуроване інтерв'ю з учасниками та свідками події забезпечує різнобічне висвітлення ситуації через призму особистого досвіду, емоційних реакцій та суб'єктивних оцінок. Аналіз даних із відкритих джерел та соціальних мереж доповнює безпосередні спостереження додатковим контекстом, статистичною інформацією та фактами з історії питання [19, с. 90].

Мовностилістичні особливості репортажу формують специфічний наративний код, який відрізняє цей жанр від інших форматів журналістського тексту. Використання теперішнього часу дієслів створює ефект синхронності події й розповіді про неї, підсилюючи відчуття безпосередньої присутності читача на місці події. Динамічний синтаксис з короткими реченнями, риторичними запитаннями та окличними

конструкціями відображає темп і ритм описуваних подій, передаючи емоційну напругу ситуації. Особлива роль належить діалогам та прямій мові учасників події, які не лише передають фактичну інформацію, але й розкривають характери персонажів, їхні мотиви та емоційний стан.

Етичний вимір підготовки репортажу визначає рамки використання емоційних та драматургічних прийомів при висвітленні реальних подій. Принцип балансу між інформативністю та емоційністю вимагає від репортера контролювати власні емоційні реакції, не допускаючи перетворення репортажу на суб'єктивний маніфест або мелодраматичну розповідь. Повага до приватності героїв матеріалу означає критичне осмислення доцільності публікації певних деталей особистого характеру, особливо в ситуаціях, пов'язаних із травматичним досвідом. Розуміння потенційного впливу репортажу на аудиторію спонукає автора відповідально підходити до вибору виражальних засобів, уникаючи невинновданой сенсаційності та шокового контенту.

Специфіка тематичного репортажу зумовлює вибір відповідних методів і прийомів для найбільш ефективного висвітлення конкретної сфери. Репортаж про збройний конфлікт вимагає особливої уваги до питань безпеки, верифікації інформації з багатьох джерел та етичних аспектів демонстрації насильства, що впливає на весь процес створення матеріалу. Висвітлення масових заходів – мітингів, фестивалів, спортивних змагань – базується на передачі атмосфери через деталізований опис натовпу, звукового фону, колективних емоцій та окремих яскравих епізодів, що створюють загальне враження. Репортаж про природні катаклізми поєднує документальну точність у фіксації масштабів лиха з емпатичним підходом до висвітлення людських історій, що надає матеріалу не лише інформаційної, але й гуманістичної цінності.

Крос-медійний репортаж як сучасна форма журналістського матеріалу передбачає адаптацію контенту для різних типів медіаплатформ з урахуванням їхньої специфіки. Первинний матеріал, зібраний репортером,

трансформується у різні формати: текстову версію для друкованих або онлайн-видань, аудіопідкаст для радіостанцій, відеосюжет для телебачення та скорочену мультимедійну версію для соціальних мереж. Кожен з цих форматів зберігає змістовне ядро репортажу, але використовує специфічні виражальні засоби, характерні для конкретного медіаканалу. Таке мультиплатформне представлення розширює аудиторію матеріалу та дозволяє кожному споживачеві обрати найзручніший спосіб отримання інформації [7].

Оцінка ефективності репортажу відбувається за кількісними та якісними показниками, які відображають різні аспекти впливу на аудиторію. Аналітика переглядів, часу прочитання, глибини прокрутки та інших метрик користувацької поведінки дозволяє оцінити технічну привабливість матеріалу та його здатність утримувати увагу аудиторії. Кількість коментарів, поширень у соціальних мережах та цитувань іншими медіа свідчить про резонансність репортажу та його вплив на формування суспільного дискурсу. Якісний аналіз зворотного зв'язку від аудиторії допомагає зрозуміти емоційний відгук на матеріал, рівень довіри до наведених фактів та загальне сприйняття журналістської роботи.

Психолінгвістичні аспекти репортажу суттєво впливають на ефективність передачі інформації та створення емоційного зв'язку з аудиторією. Фоносемантичні характеристики тексту – ритм, алітерація, асонанс – формують звукову палітру матеріалу, яка на підсвідомому рівні впливає на сприйняття змісту та емоційне реагування. Лексичні одиниці з високим конотативним потенціалом активують асоціативні ряди, що посилюють образність тексту та сприяють формуванню яскравих ментальних картин у свідомості читача. Синтаксичні конструкції різної складності та довжини створюють динамічний малюнок оповіді, що відображає темп і ритм описуваних подій, допомагаючи читачеві відчувати пульс репортажу. Майстерність репортера полягає в умінні обирати мовні засоби, які

максимально точно передають не лише фактичну інформацію, але й атмосферу події через лінгвістичні механізми емоційного впливу.

Крос-культурні аспекти створення репортажу набувають особливої актуальності в умовах глобалізації інформаційного простору та міжнародного поширення медіаконтенту. Культурна компетентність репортера передбачає глибоке розуміння соціокультурного контексту події, традицій, цінностей та поведінкових патернів описуваної спільноти, що дозволяє уникнути неточних інтерпретацій та культурних стереотипів. Лінгвокультурні особливості перекладу реалій, ідіом та культурно-специфічних концептів потребують спеціальних адаптаційних технік для забезпечення адекватного сприйняття матеріалу іншомовною аудиторією без втрати смислових нюансів та емоційної складової. Зображальні засоби у крос-культурному репортажі мають враховувати особливості візуального сприйняття та символічних кодів різних культур, зокрема в аспектах кольорової семантики, просторової організації та невербальної комунікації. Міжкультурний репортаж може виконувати роль мосту між різними світоглядними системами, сприяючи порозумінню та емпатії через розкриття універсальних людських цінностей у контексті культурного різноманіття.

Специфіка створення репортажів для різних медіаформатів вимагає від журналіста розуміння технічних та комунікативних особливостей кожної платформи. Друкований репортаж спирається на силу письмового слова, деталізований опис та структуровану композицію, що дозволяє читачеві самостійно регулювати темп сприйняття інформації та повертатися до ключових фрагментів тексту. Радіорепортаж активує аудіальну уяву через виразність голосу журналіста, акустичні ефекти, шуми та звуки з місця події, створюючи ефект «театру у голові» слухача з індивідуальними візуальними образами для кожного реципієнта. Телевізійний репортаж поєднує силу візуального образу з вербальною інформацією та звуковим супроводом, що вимагає синхронізації цих трьох інформаційних потоків для створення цілісного сприйняття. Цифрові платформи дозволяють інтегрувати всі

попередні формати з додатковими інтерактивними можливостями, що потребує нелінійного мультимедійного мислення та розуміння принципів користувацького досвіду при проєктуванні структури матеріалу [23, с. 39].

Імерсивна журналістика як інноваційний напрям репортажної практики трансформує традиційні підходи до створення ефекту присутності через використання технологій повного занурення. VR-репортаж вимагає специфічних навичок просторового мислення, коли журналіст має спроектувати наративну структуру з урахуванням свободи пересування користувача у віртуальному середовищі та можливості самостійного вибору точки фокусу. Технічні аспекти створення 360-градусного відео включають специфічні вимоги до розташування камер, освітлення, звукозапису та монтажу, що суттєво відрізняється від традиційної відеозйомки з фіксованим кадром. Інтерактивні сценарії в репортажі дозволяють користувачу впливати на розвиток наративу через систему виборів та взаємодію з віртуальними об'єктами, що потребує розробки розгалуженої структури матеріалу з кількома можливими траєкторіями дослідження теми. Етичні виклики журналістики пов'язані з потенційно сильнішим психологічним впливом на аудиторію, ризиками маніпулятивного використання технологій занурення та проблемами верифікації автентичності візуального контенту, що вимагає розробки нових професійних стандартів та етичних кодексів [20].

Журналістика наразі вважається багатогранним явищем, що активно формується на тлі сучасної медіареальності. Цей відносно новий жанр журналістики об'єднує в собі передові технологічні інновації, які з'являються завдяки швидкому розвитку цифрових платформ, новаторські форми наративу, які дозволяють залучати аудиторію більш цілісним способом, та складні етичні питання, що піднімаються у зв'язку з новими методами подачі інформації. Такий підхід вимагає від журналістів ретельного переосмислення традиційних професійних стандартів, враховуючи умови загальної цифрової трансформації, яка впливає на засоби масової інформації сьогодні.

2.2. Вплив репортажу на аудиторію: емоційна складова, залучення та ефект присутності.

Психологічний вплив репортажу на аудиторію базується на унікальній здатності цього журналістського жанру створювати ефект безпосередньої присутності читача або глядача на місці події. Механізми емоційного залучення активуються через комплексну взаємодію текстових, аудіовізуальних та мультисенсорних елементів, які стимулюють уяву реципієнта та викликають відповідні емоційні реакції. Нейрокогнітивні дослідження підтверджують, що детальний опис сцени, звуків, запахів та атмосфери активує ті самі ділянки мозку, які відповідають за обробку реального сенсорного досвіду, створюючи своєрідну симуляцію реальності. Мистецтво репортажу полягає у здатності автора балансувати між документальною точністю та емоційною виразністю, щоб досягти максимального ефекту занурення без порушення журналістських стандартів об'єктивності.

Емоційна складова репортажу функціонує як каталізатор інформаційного впливу, посилюючи сприйняття фактичного матеріалу через афективні канали комунікації. Свідомо підібрані деталі, які апелюють до базових людських емоцій – страху, співчуття, захоплення, обурення – створюють емоційний резонанс, що значно підвищує ступінь залученості аудиторії до описуваних подій. Наративна структура, побудована за принципами драматургії з елементами конфлікту, кульмінації та розв'язки, утримує увагу та емоційну напругу протягом усього матеріалу, формуючи цілісне сприйняття історії. Персоналізація через людські історії трансформує абстрактні проблеми та статистичні дані у конкретний емоційний досвід, що дозволяє аудиторії ідентифікувати себе з героями репортажу, розділити їхні переживання та краще зрозуміти контекст події [18].

Ефект присутності як ключова характеристика репортажу досягається через комбінацію наративних, лінгвістичних та мультимедійних прийомів,

спрямованих на подолання просторово-часової дистанції між подією та аудиторією. Використання теперішнього часу дієслів створює ілюзію синхронності розповіді та описуваних подій, дозволяючи читачеві або глядачеві відчувати себе безпосереднім свідком того, що відбувається. Деталізований опис локацій з точними географічними маркерами, топографічними особливостями та атмосферними характеристиками формує у свідомості реципієнта чіткий ментальний образ місця події. Звукова палітра репортажу – діалоги, шуми, звуки природи чи міста – реконструює акустичне середовище і стимулює слухову уяву, поглиблюючи ефект занурення та створюючи багатовимірний сенсорний досвід.

Залучення аудиторії відбувається на трьох взаємопов'язаних рівнях: когнітивному, емоційному та поведінковому, кожен з яких вимагає специфічних прийомів репортажної журналістики. Когнітивне залучення активується через інформаційну новизну, контекстуальні зв'язки з уже відомими фактами та інтелектуальні виклики, які спонукають аудиторію до аналітичного осмислення матеріалу. Емоційне залучення досягається через наративні техніки, які викликають емпатію, співпереживання, захоплення чи обурення, формуючи особистісне ставлення до описуваних подій та персонажів. Поведінкове залучення проявляється у готовності аудиторії до активних дій: поширення матеріалу, участь у дискусії, зміна власних поглядів чи навіть безпосередня участь у вирішенні описаної проблеми, що свідчить про максимальну ефективність репортажу як комунікаційного інструменту.

Культурний контекст сприйняття репортажу зумовлює варіативність його впливу на різні аудиторні групи, що потребує урахування соціокультурних особливостей цільової аудиторії. Культурні коди, символи та архетипи, інтегровані в структуру репортажу, активують специфічні асоціативні ряди та емоційні реакції, характерні для конкретної культурної спільноти. Релігійні, етнічні та соціальні особливості визначають рівень чутливості до певних тем, сюжетів та способів їх висвітлення, що може

суттєво вплинути на сприйняття матеріалу та довіру до автора. Мультикультурні репортажі вимагають особливої майстерності автора у балансуванні між універсальними гуманістичними цінностями та повагою до культурної специфіки описуваних спільнот, що дозволяє досягти максимального емоційного відгуку без порушення етичних принципів міжкультурної комунікації [26, с. 110].

Візуальні компоненти репортажу впливають на аудиторію через специфічні механізми образного мислення, які забезпечують миттєве емоційне сприйняття без необхідності когнітивної обробки вербальної інформації. Фотографії з місця події фіксують унікальні моменти, які неможливо повністю описати словами – вирази облич, жести, візуальні деталі середовища – створюючи потужний емоційний якір для глядача. Відеозйомка з правильно підібраними ракурсами, планами та монтажними переходами відтворює просторово-часову динаміку події, дозволяючи аудиторії слідкувати за розвитком ситуації з позиції безпосереднього спостерігача. Інфографіка та візуалізація даних трансформують складну статистичну інформацію у наочні образи, що суттєво полегшує сприйняття масштабу події та її кількісних параметрів, посилюючи когнітивний компонент впливу репортажу.

Інтерактивні формати репортажу трансформують традиційну модель споживання інформації, перетворюючи пасивного реципієнта на активного учасника інформаційного процесу. Можливість самостійно обирати послідовність ознайомлення з різними елементами мультимедійного репортажу створює ефект персоналізованої подорожі, підвищуючи рівень залученості та відповідальності аудиторії за отриманий інформаційний досвід. Інтегровані опитування, тести та інтерактивні завдання стимулюють рефлексію щодо отриманої інформації, перетворюючи пасивне споживання контенту на активний процес особистісного осмислення проблематики. Функціонал коментування та обговорення дозволяє аудиторії стати частиною комунікаційного процесу, висловлюючи власні думки, ставлячи запитання

автору та взаємодіючи з іншими читачами, що створює ефект колективного переживання та осмислення події.

Технології віртуальної та доповненої реальності радикально трансформують сприйняття репортажу, виводячи ефект присутності на якісно новий рівень безпосереднього сенсорного досвіду. VR-репортаж дозволяє аудиторії буквально опинитися в епіцентрі події, самостійно обирати ракурс огляду, наблизитися до об'єктів та взаємодіяти з віртуальним середовищем, що створює безпрецедентний рівень зануреності. Технології просторового звуку у форматі 360° відтворюють акустичне середовище події з урахуванням напрямку, відстані та інтенсивності звукових джерел, забезпечуючи реалістичне аудіальне сприйняття простору. Тактильний зворотний зв'язок через спеціальні контролери додає кінестетичний вимір до віртуального досвіду, дозволяючи відчувати фізичні характеристики об'єктів та середовища, що наближає віртуальний досвід до реального сенсорного переживання [34, с. 67].

Етичні аспекти емоційного впливу репортажу на аудиторію окреслюють межі допустимого використання психологічних прийомів та маніпулятивних технік у журналістській практиці. Принцип інформованої згоди вимагає від журналіста чіткого розмежування фактів, припущень та емоційних оцінок, що дозволяє аудиторії усвідомлювати ступінь об'єктивності та суб'єктивності інформації. Відповідальність за потенційний психологічний вплив, особливо при висвітленні травматичних подій, передбачає дотримання балансу між правдивістю показу та уникненням невинуватеної сенсаційності чи експлуатації людського горя. Диференційований підхід до різних аудиторних груп, зокрема дітей та психологічно вразливих категорій населення, вимагає додаткових застережень та обмежень щодо використання шокового контенту, натуралістичних сцен насильства та інших потенційно травматичних елементів репортажу.

Темпоральний вимір впливу репортажу на аудиторію розподіляється на короткострокові емоційні реакції та довгострокові зміни у сприйнятті висвітлюваних проблем. Безпосередній емоційний відгук виникає під час ознайомлення з матеріалом і характеризується активацією симпатичної нервової системи, що проявляється у фізіологічних реакціях – прискоренні серцебиття, зміні дихання, підвищенні рівня концентрації. Когнітивна обробка інформації триває значно довше і включає аналіз, систематизацію та інтеграцію нових знань у вже наявну картину світу, що може призвести до переоцінки власних поглядів та переконань. Довгостроковий вплив проявляється у формуванні стійкого ставлення до описуваних подій, явищ чи соціальних груп, а також у потенційній зміні поведінкових патернів – від побутових звичок до громадянської активності чи політичних преференцій.

Соціально-політичний вплив репортажу реалізується через його здатність формувати порядок денний, привертати суспільну увагу до певних проблем та впливати на процес прийняття колективних рішень. Ефект «прожектора» виникає, коли яскравий, емоційно насичений репортаж переміщує певну проблему з периферії суспільної уваги до центру громадського дискурсу, змушуючи політиків, експертів та громадянське суспільство реагувати та шукати рішення. Механізм мобілізації проявляється у здатності репортажу об'єднувати людей навколо певної проблеми чи ідеї, стимулюючи колективні дії, волонтерські ініціативи чи громадянські рухи, що свідчить про трансформацію емоційного відгуку в соціальну енергію. Системний вплив на державну політику може проявлятися у зміні законодавства, адміністративних практик чи розподілу бюджетних коштів під тиском суспільного резонансу, викликаного серією репортажів з проблемної тематики [25].

Цифрове середовище кардинально змінює характер взаємодії аудиторії з репортажним контентом, створюючи нові форми залучення та колективного переживання інформації. Алгоритмічні стрічки новин формують персоналізовані інформаційні бульбашки, які можуть підсилювати чи

послаблювати емоційний вплив репортажу залежно від відповідності контенту попереднім уподобанням користувача. Вірусне поширення емоційно резонансних матеріалів через механізми репостів, лайків та коментарів створює ефект соціального підтвердження, коли реакція соціального оточення підсилює власні емоційні переживання та формує відчуття колективного досвіду. Фрагментація сприйняття в цифровому середовищі призводить до того, що окремі елементи репортажу – відеофрагменти, цитати, фотографії – можуть відокремлюватися від оригінального контексту і набувати нових інтерпретацій у процесі мережевого поширення та обговорення.

Вимірювання ефективності впливу репортажу на аудиторію потребує комплексного підходу з використанням кількісних та якісних методів дослідження. Цифрова аналітика дозволяє відстежувати об'єктивні показники залучення: тривалість перегляду, глибину прокрутки, коефіцієнт відмов, кількість коментарів, поширень та цитувань, що відображає поведінковий аспект взаємодії з контентом. Якісні методи – фокус-групи, глибинні інтерв'ю, аналіз коментарів та зворотного зв'язку – розкривають суб'єктивні аспекти сприйняття: емоційні реакції, зміни у ставленні до проблеми, рівень довіри до джерела та загальне враження від матеріалу. Нейромаркетингові дослідження з використанням айтрекінгу, електроенцефалограми та інших методів фіксації психофізіологічних реакцій дозволяють об'єктивно вимірювати рівень емоційного збудження, концентрації уваги та когнітивного навантаження під час взаємодії з різними елементами репортажу.

Гендерні, вікові та освітні особливості аудиторії суттєво впливають на характер сприйняття репортажу та інтенсивність емоційних реакцій на різні типи контенту. Гендерні відмінності проявляються у різній чутливості до емоційних тригерів, тематичних преференціях та стилістичних уподобаннях, що потребує гендерно збалансованого підходу до формування наративної структури та вибору виражальних засобів. Вікова диференціація визначає

рівень медіаграмотності, здатність до критичного осмислення інформації та сприйнятливість до різних форматів контенту, що особливо актуально при створенні крос-медійних репортажів для різних вікових категорій. Освітній рівень та професійний досвід корелюють з потребою в аналітичній глибині, фактологічній насиченості та контекстуальних зв'язках, що впливає на баланс між емоційною виразністю та інформаційною змістовністю репортажу.

Довіра до джерела інформації виступає ключовим медіатором впливу репортажу на аудиторію, визначаючи ступінь сприйнятливості до фактичної інформації та емоційних імпульсів. Репутаційний капітал медіа формується через послідовне дотримання журналістських стандартів, прозорість методів збору інформації та готовність визнавати й виправляти помилки, що створює базовий рівень довіри до всіх матеріалів цього видання. Персональний авторитет репортера, зумовлений його професійною історією, експертизою в певній галузі та стилістичною впізнаваністю, посилює емоційний вплив матеріалу через механізм персональної довіри та емоційного зв'язку з аудиторією [13].

Транспарентність створення репортажу – розкриття джерел інформації, методів перевірки фактів, потенційних конфліктів інтересів – підвищує рівень критичної довіри, коли аудиторія має можливість самостійно оцінити достовірність та об'єктивність представленого матеріалу.

Нейропсихологічні механізми впливу репортажу на аудиторію розкривають біологічну основу емоційного та когнітивного сприйняття журналістського контенту. Активація дзеркальних нейронів під час сприйняття детально описаних або візуалізованих дій інших людей викликає ефект моторного резонансу, який дозволяє реципієнту буквально «відчувати» рухи та фізичні стани учасників події на нейронному рівні. Емоційна регуляція під час взаємодії з репортажним матеріалом залучає лімбічну систему мозку, зокрема мигдалеподібне тіло, що відповідає за формування емоційних реакцій страху, співчуття, захоплення чи обурення залежно від характеру висвітлюваних подій. Когнітивне картування в процесі

ознайомлення з репортажем активує гіпокамп та префронтальну кору головного мозку, що забезпечує просторову орієнтацію, запам'ятовування фактів та аналітичне осмислення описуваної ситуації. Розуміння нейробіологічних основ сприйняття дозволяє репортерам цілеспрямовано використовувати наративні та візуальні прийоми, які максимально ефективно стимулюють відповідні нейронні мережі для досягнення оптимального балансу між емоційним залученням та критичним мисленням аудиторії.

Глобальні медіаподії як особливий формат колективного емоційного досвіду демонструють максимальний потенціал впливу репортажу на формування суспільних настроїв та колективної пам'яті. Медіаритуали, пов'язані з трансляцією знакових подій – інавгурації президентів, королівських весіль, олімпійських церемоній – створюють ефект колективного переживання, коли мільйони людей одночасно стають віртуальними свідками історичного моменту, формуючи відчуття належності до глобальної спільноти.

Кризові комунікації під час катастроф, терактів чи пандемій перетворюють репортаж на критично важливий інструмент не лише інформування, але й емоційної регуляції, коли характер висвітлення події може або посилити паніку та соціальну дезорганізацію, або сприяти консолідації зусиль та формуванню конструктивних стратегій подолання кризи. Репортажне висвітлення політичних протестів та громадських рухів здатне суттєво впливати на їхню динаміку через ефекти «спіралі підсилення» (коли медіаувага стимулює розширення протесту) або «спіралі замовчування» (коли недостатнє висвітлення створює враження маргінальності руху), що перетворює репортера на активного учасника соціально-політичних процесів [35].

Формування колективної пам'яті через іконічні репортажні образи – фотографії, відеокадри, журналістські фрази – які стають символічними маркерами історичних подій та закріплюються у культурному коді спільноти,

демонструє довготривалий вплив репортажу на суспільну свідомість, що виходить далеко за межі безпосереднього інформаційного ефекту.

Цей процес виразно підкреслює важливу роль репортажу в якості своєрідного медіатора, який стоїть на перетині між минулими подіями і сьогоденням. Репортаж не тільки ретельно фіксує факти, але й активно сприяє формуванню комплексного уявлення про історичну правду, яке буде зберігатися і слугувати джерелом знань для майбутніх поколінь.

2.3. Аналіз власних репортажів: жанрові особливості та методи реалізації.

У рамках дипломного проєкту, присвяченого сучасному репортажу як жанру, було розроблено шість авторських матеріалів. Вони служили не тільки прикладами впровадження теоретичних знань, але й способом особистого осмислення актуальних соціальних подій. Під час роботи ми намагалися поєднувати аналітичну частину з художньо-емоційним забарвленням і пристосовувати матеріали до цифрових форматів публікації. Кожен репортаж мав чітку мету, визначену форму викладу та орієнтовану аудиторію.

Репортаж 1: «Активна молодь ЧНУ ім. Петра Могили: історія Олени Добровольської».

(<https://chmnu.edu.ua/aktivna-molod-chnu-im-petra-mogili-istoriya-oleni-dobrovolskoyi/>)

АКТИВНА МОЛОДЬ ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ: ІСТОРІЯ ОЛЕНИ ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ

Серед багатьох студентів ЧНУ ім. Петра Могили є ті, про кого говорять: «вона встигає все». Третій курс юридичного факультету, постійна участь у благодійних акціях, організація волонтерських ініціатив і при цьому – відмінне навчання. Це все про Олену Добровольську.

Події та оголошення

Запрошуємо на гостьову лекцію «Domesticating vs Foreignising Approaches to Translation»

Посольства Румунії в Україні оголосило початок прийому заявок на отримання 40 стипендій для іноземних громадян на 2025–2026 навчальний рік

«Zawaska NAWA – пропозиція для приїжджих студентів і науковців 2025 – 2026»: оголошено набір кандидатів на участь у міжнародному двосторонньому співробітництві у сфері вищої освіти в рамках програми обміну для студентів та науковців

Новини

Цей репортаж знайомить читача з героїнею, яка є уособленням сучасної відповідальної молоді - студенткою та волонтеркою Оленою Добровольською. Портретний репортаж з елементами соціального відображає через розповідь про одну людину важливу тему громадської активності серед молодого покоління. Основна мета матеріалу полягає не лише в тому, щоб висвітлити її волонтерську діяльність, а й виявити внутрішню мотивацію, емоційний стан та особисту історію вибору шляху допомоги іншим в непрості часи для країни.

Репортаж підготовлений на основі глибокого інтерв'ю з героїнею, проведеного у форматі напівструктурованої бесіди, що дозволило інтегрувати особисту інформацію з конкретними прикладами її праці.

У матеріалі прагнули створити ефект присутності, передаючи атмосферу через детальні описи оточення, її зовнішній вигляд і дрібні побутові деталі. Використання епітетів, метафор та порівнянь було виваженим, щоб не переобтяжувати текст художністю, а лише підкреслити його емоційний відтінок.

Особливістю є те, що героїня подається не як узагальнений образ, а як жива людина зі своїми переживаннями, труднощами, сумнівами й

внутрішньою силою, яка проявляється, коли вона стає опорою для інших. Завдяки цьому встановлюється емоційний зв'язок із читачем, що є важливим завданням сучасного репортажу. В умовах кризи такий спосіб не тільки розповідає про факти, а й надихає, поєднуючи інформативну, емоційну й просвітницьку функції. Він гармонійно синтезує риси класичного портретного репортажу з актуальними соціальними акцентами

Репортаж 2: «Бути тим, хто творить: історія Олени Соловйової».

(<https://chmnu.edu.ua/buti-tim-hto-tvorit-istoriya-oleni-solovjovoyi/>)

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

 EN UK

Про університет | Факультети | Вступнику | Студенту | Наука | Міжнародні зв'язки | International students | Документи | Поліклініка ЧНУ

БУТИ ТИМ, ХТО ТВОРИТЬ: ІСТОРІЯ ОЛЕНИ СОЛОВЙОВОЇ

Миколаїв — це не лише місто корабелів, а й місто молодих, ідейних, сміливих. Однією з тих, хто не чекає **«кращих часів»**, а діє вже сьогодні є Олена Соловйова — студентка КПІ ім. Ігоря Сікорського, проєктна менеджерка в організаціях Inscience та Science Kids, співзасновниця молодіжної ГО «ТУТ».

Події та оголошення

ЧЕРВНЯ 05

Запрошуємо на гостьову лекцію «Domesticating vs Foreignising Approaches to Translation»

ЛИПНЯ 31

Посольства Румунії в Україні оголосило початок прийому заявок на отримання 40 стипендій для іноземних громадян на 2025–2026 навчальний рік

ТРАВНЯ 30

«Zawaska NAWA – пропозиція для приїжджих студентів і науковців 2025 – 2026»: оголошено набір кандидатів на участь у міжнародному двосторонньому співробітництві у сфері вищої освіти в рамках програми обміну для студентів та науковців

Цей матеріал продовжує соціально-портретний напрямок, але має більш мотиваційний характер. Героїнею виступає активістка та культурна менеджерка Олена Соловйова. Це спроба показати, що навіть у часи війни можна залишатися активною людиною: творити, навчати й підтримувати інших через культуру.

На початковому етапі було зібрано біографічні дані і проведено інтерв'ю, під час якого ми обговорили не тільки її діяльність, а й особисте сприйняття змін у країні, її емоції, втому і натхнення. Під час підготовки

також було переглянуто фотографії подій, організованих Оленою, і її особисті фотоархіви, частину з яких використано у публікації.

Далі було відвідано кілька місць, пов'язаних з її діяльністю, і зібрано деталі з її повсякденного життя: робочі приміщення, нотатки, речі навколо. Це дозволило зробити репортаж більш наочним і конкретним, наближеним до читача. Було важливо не лише подати інформацію, а й розкрити характер, передати голос і зобразити динаміку подій.

У тексті акцентовано увагу на тому, як творчість стає способом опору і засобом збереження сенсів у хаотичному світі. Стиль викладу залишався спокійним, але при цьому емоційно насиченим, плавно переходячи від біографії до особистих роздумів.

Репортаж вийшов емоційним і глибоким, з акцентом на соціально-культурні аспекти. Такий підхід дав змогу поєднати інформативність, особистісну історію та емоційний вплив, що є характерними для сучасного мультимедійного репортажу з гнучким стилем.

Репортаж 3: «Як працюють заклади під час війни: Funny Bunny в Миколаєві».

(<https://chmnu.edu.ua/fotoreportazh-yak-pratsyuyut-zakladi-pid-chas-vijni-funny-bunny-v-mikolayevi/>)

ФОТОРЕПОРТАЖ. ЯК ПРАЦЮЮТЬ ЗАКЛАДИ ПІД ЧАС ВІЙНИ: FUNNY BUNNY В МИКОЛАЄВІ

Тут знову звучить музика. Діти бігають босоніж по залу, а батьки посміхаються – вперше за довгий час. У цей момент здається, що війна і тривога залишилися за межами цього простору. Миколаїв живе, і разом з ним – сімейний лофт Funny Bunny.

Події та оголошення

05
ЧЕРВНЯ

Запрошуємо на гостьову лекцію «Domesticating vs Foreignising Approaches to Translation»

31
ЛИПНЯ

Посольства Румунії в Україні оголосило початок прийому заявок на отримання 40 стипендій для іноземних громадян на 2025–2026 навчальний рік

30
ТРАВНЯ

«Zawacka NAWA – пропозиція для приїжджих студентів і науковців 2025 – 2026»: оголошено набір кандидатів на участь у міжнародному двосторонньому співробітництві у сфері вищої освіти в рамках програми обміну для студентів та науковців

Новини

Це репортаж подієвого характеру з елементами соціального аспекту, Основна мета – підкреслити, що навіть у складних обставинах існують місця, де діти можуть знайти радість і відпочинок.

Підготовка до репортажу розпочалася з домовленостей про зйомку в сімейному лофті «Funny Bunny». Відвідавши заклад, мали змогу поспілкуватися з власниками та працівниками. Будучи безпосередньо присутнім, знову було використано метод включеного спостереження, що дозволило побачити деталі зсередини.

У тексті використано живу мову, описові деталі та цитати. Особливу увагу приділено важливим елементам, що сприяє створенню ефекту присутності, що є одним із основних завдань репортажу. Також зосередивши увагу на тому, як заклад пристосувався до умов воєнного часу: зміни в графіку роботи та підвищена увага до безпеки, що додає важливої соціальної складової репортажу, адже він не лише інформує, але й демонструє приклади стійкості.

Репортаж 4: «Креатив під обстрілами: як SMM-команда з Херсона продовжує розважати, підтримувати і надихати».

(<https://chmnu.edu.ua/kreativ-pid-obstrilami-yak-smm-komanda-z-hersona-prodovzhuje-rozvezhati-pidtrimuvati-i-nadihati/>)

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

EN UK

Про університет Факультети Вступники Студенту Наука Міжнародні зв'язки International students Документи Поліклініка ЧНУ

КРЕАТИВ ПІД ОБСТРИЛАМИ: ЯК SMM-КОМАНДА З ХЕРСОНА ПРОДОВЖУЄ РОЗВАЗАТИ, ПІДТРИМУВАТИ І НАДИХАТИ

Незважаючи на близькість до фронту, команда Григорія Малова продовжує активно створювати контент. У Херсоні, де звуки вибухів стали звичними, вони придумують жарти, знімають ролики для TikTok і підтримують бізнес як свого міста, так і Миколаєва. Їх офісом служить не типова студія для зйомок, а звичайна квартира, де творчий процес не зупиняється ні на секунду. Їхній підхід не полягає в тому, щоб втекти від реальності — вони прагнуть перетворити страх на джерело натхнення.

Події та оголошення

ЧЕРВНЯ
05

Запрошуємо на гостьову лекцію «Domesticating vs Foreignising Approaches to Translation»

fb tw

ЛИПНЯ
31

Посольство Румунії в Україні оголосило початок прийому заявок на отримання 40 стипендій для іноземних громадян на 2025–2026 навчальний рік

fb tw

ТРАВНЯ
30

«Zawaska NAWA – пропозиція для приїжджих студентів і науковців 2025 – 2026»: оголошено набір кандидатів на участь у міжнародному двосторонньому співробітництві у сфері вищої освіти в рамках програми обміну для студентів та науковців

fb tw

Новини

Наступний репортаж поєднує в собі елементи соціального та аналітичного жанру, зосереджуючи особливу увагу на унікальному досвіді творчої команди з Херсона. Головна ідея полягає в тому, щоб показати, як ці віддані креативники, незважаючи на постійні загрози та виклики війни, невтомно продовжують свою роботу. Вони створюють інноваційний контент, орієнтований на дітей та молодь, що стає своєрідним інструментом опору та засобом психологічної підтримки в цей важкий час.

Підготовка матеріалу вимагала дотримання нових підходів, оскільки вона здійснювалася дистанційно. Було проведено численні онлайн-зустрічі та зібрано різноманітні коментарі від членів команди, також ретельно досліджено їх публікації та активність у соціальних мережах. Такий віддалений формат роботи потребував високої точності у формулюваннях і ретельної перевірки фактів, оскільки фізично знаходитись змоги не було. Основою цього дослідження став збір усних свідчень за допомогою сучасних цифрових інструментів, таких як месенджери та відео-комунікація.

У репортажі висвітлено, як члени команди працюють під час відключень світла і попри вибухи, створюючи при цьому яскраві, легкі матеріали. Цей контраст між суворою реальністю та тим, що вони передають у своїй роботі, є ключовим художнім прийомом тексту. Він дозволяє читачеві відчувати силу духу і професіоналізм героїв.

Структура матеріалу побудована за принципом оповіді з прикладами: починається з опису загальної ситуації в Херсоні, переходить до історій конкретних членів команди, і завершується рефлексією про значення їхньої діяльності. Цей репортаж виконує соціальну, пізнавальну та емоційну функції. Він мотивує, формує повагу до праці «невидимих» героїв і демонструє, що навіть SMM у воєнний час може рятувати, підтримувати та надихати.

Репортаж 5, який отримав назву «Миколаїв: зима та весна за 10 днів», представлений у жанрі візуального хронотопного фоторепортажу.

(<https://chmnu.edu.ua/mikolayiv-zima-ta-vesna-za-10-dniv/>)

Чорноморський національний університет імені Петра Могили

 EN UK

Про університет | Факультети | Вступники | Студенту | Наука | Міжнародні зв'язки | International students | Документи | Поліклініка ЧНУ

МИКОЛАЇВ. ЗИМА ТА ВЕСНА ЗА 10 ДНІВ

Цей фоторепортаж є не лише документуванням змін погоди, а й спробою зафіксувати, як природа всього за кілька днів перетворила вигляд рідного міста, вплинувши при цьому на настрої його мешканців. Спостереження за цими перетвореннями змушують замислитися над тим, наскільки тонкою є межа між протилежностями — холодом і теплом, застиглістю та рухом, депресією та надією.

11 квітня 2025 року місто прокинулося у зимовому пейзажі. Дерева стояли в сніговому вбранні, вулиці були встелені білим, а мешканці — розгублені та здивовані. Усе виглядало, ніби хтось натиснув «перемотку назад» до січня. Проте ця картина не викликала відчуття свята — радше навпаки: пізній сніг сприймався як порушення очікуваного порядку речей, як прохолода, що повернулася неочікувано й недоречно.

Події та оголошення

05
ЧЕРВНЯ

Запрошуємо на гостьову лекцію «Domesticating vs Foreignising Approaches to Translation»

31
ЛИПНЯ

Посольства Румунії в Україні оголосило початок прийому заявок на отримання 40 стипендій для іноземних громадян на 2025–2026 навчальний рік

30
ТРАВНЯ

«Zawacka NAWA – пропозиція для приїжджих студентів і науковців 2025 – 2026»: оголошено набір кандидатів на участь у міжнародному двосторонньому співробітництві у сфері вищої освіти в рамках програми обміну для студентів та науковців

Новини

Його головна концепція полягає у відображенні змін, які відбуваються в місті під впливом переходу між сезонами: від стриманої та сірої зимової атмосфери до яскравого і життєрадісного пробудження весни. Однак, ці красиви не можуть бути розглянуті ізольовано, оскільки вони існують у контексті триваючої війни. Таким чином, навіть сама природа тут постає як невід’ємна частина великої оповіді про виживання.

Репортаж був створений завдяки систематичному спостереженню та документуванню міського середовища протягом десяти днів, охоплюючи різні погодні умови та часи доби. Вдалося зафіксувати зовнішні ознаки стану міста, такі як зміни в природі, особливості освітлення та рух на вулицях. Вербальна частина репортажу залишається мінімалістичною, концентруючись більше на емоційному відтінку описів і враженнях, аніж на конкретних подіях.

Місто зображене як живий організм, що постійно змінюється, пристосовується і мовчки переживає плин часу. Хоча людей ніби й немає, їхню присутність можна відчувати: у слідах на снігу, розкритих вікнах, перших кроках на весняній землі. Цей репортаж не приносить фактичних новин, але створює візуальну історію, яка дозволяє відчувати зміни в місті, його настрої та плин часу.

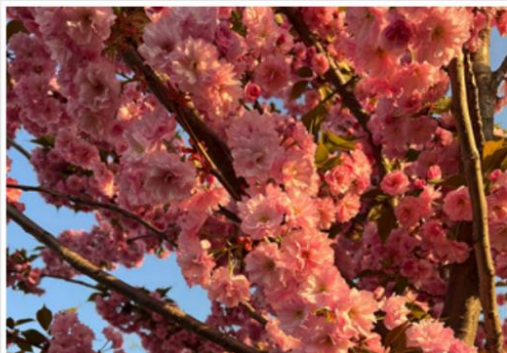
Репортаж 6: «Квітуча тиша над містом».

(<https://chmnu.edu.ua/kvitucha-tisha-nad-mistom/>)

КВІТУЧА ТИША НАД МІСТОМ

У Миколаєві весна зазвичай не поспішає. Але коли вона нарешті приходить, то робить це тихо й красиво. Її не супроводжують гучні сигнали, вона не одразу кидається в очі. Просто одного ранку ти виходиш на знайому вулицю — і бачиш, що вона вже тут: у світлі, в кольорах, у пелюстках. Саме так і сталося цими днями в центрі Миколаєва, де раптово розквітли сакури.

Події та оголошення

Запрошуємо на гостьову лекцію
«Domesticating vs Foreignising
Approaches to Translation»

Посольства Румунії в Україні
оголосило початок прийому заявок на
отримання 40 стипендій для іноземних
громадян на 2025–2026 навчальний рік

«Zawaska NAWA – пропозиція для
приїжджих студентів і науковців 2025 –
2026»: оголошено набір кандидатів на
участь у міжнародному
двосторонньому співробітництві у
сфері вищої освіти в рамках програми
обміну для студентів та науковців

Новини

Цей матеріал продовжує попередню тему, але тепер фокусується не на зміні сезонів, а на тому, як явища природи – квітучі рослини, сонячне сяйво, зелень – контрастують з воєнною тишею. Репортаж написаний у поетичному стилі з використанням жанрових прийомів візуального спостереження.

Мета полягала в тому, щоб через фотографії та стислі описи передати атмосферу Миколаєва у момент умовної «паузи» – коли над містом панує тиша, яка не приносить спокою. Це напруга і очікування. Природа ж продовжує жити своїм життям, не зважаючи на тривоги та обстріли.

Зйомки тривали кілька днів. Було зосереджено увагу на фіксуванні моментів, де відсутні люди, але відбувається рух – гра світла, тіней, вітру. Текст додається до фотографій як літературний елемент, а не як звичне пояснення, що служить емоційним доповненням до основного циклу: він не містить інформації, але виконує роль естетичного переживання, що також є частиною сучасної журналістики. Через нього читач не отримує фактів, а начебто зупиняється на мить і замислюється над реальністю.

Аналіз шести особистих репортажів продемонстрував, що сучасний репортаж як жанр зберігає свою ключову функцію – передавати реальність в яскравій, емоційній формі. Водночас, він адаптується до різних форматів, тем

і контекстів. Кожен з матеріалів мав власну мету, жанрову специфіку і підхід: від портретного і соціального до подієвого, аналітичного й візуального фоторепортажу. Така жанрова різноманітність дозволила практично втілити основні теоретичні принципи дослідження і показати різні способи впливу на аудиторію.

Усі репортажі об'єднують метод включеного спостереження, прямі цитати, описові елементи і візуальні матеріали, що створюють ефект присутності та емоційного залучення. Особлива увага приділялася темам стійкості, взаємодопомоги, волонтерства, освіти і повсякденного життя в умовах війни.

Репортажі не тільки інформують, але й підтримують, надихають і викликають співпереживання. Вони засвідчують, що жанр репортажу залишається актуальним засобом комунікації, здатним привертати увагу до важливих соціальних процесів, формувати емпатію і зберігати свідчення сучасності у реальному вимірі.

Висновки до розділу 2

Аналіз методів, прийомів та впливу репортажу на аудиторію демонструє трансформацію цього журналістського жанру в умовах сучасного медіасередовища. Класичні текстові техніки збагатилися мультимедійними та інтерактивними можливостями, розширивши інструментарій репортера для створення ефекту присутності та емоційного залучення аудиторії. Композиційні особливості репортажу поєднують документальну точність з наративною виразністю, що дозволяє балансувати між інформативністю та емоційністю. Технологічні інновації, від віртуальної реальності до стрімінгових технологій, відкривають нові горизонти для посилення впливу на аудиторію через безпосереднє сенсорне занурення в атмосферу події.

Вплив репортажу на аудиторію реалізується через складну взаємодію когнітивних, емоційних та поведінкових механізмів сприйняття інформації. Емоційна складова функціонує як каталізатор інформаційного впливу,

активуючи особистісне ставлення до описуваних подій та персонажів. Ефект присутності досягається завдяки комплексу текстових, аудіовізуальних та інтерактивних прийомів, які стимулюють мультисенсорне сприйняття і створюють ілюзію безпосередньої участі в події. Цифрове середовище трансформує характер взаємодії з репортажним контентом, створюючи нові форми залучення аудиторії та колективного переживання інформації через механізми соціального поширення та обговорення.

Етичний вимір створення репортажу окреслює межі допустимого використання емоційних та психологічних прийомів впливу з урахуванням професійної відповідальності журналіста. Баланс між правом аудиторії на отримання достовірної інформації та захистом від невинного психологічного травмування вимагає виваженого підходу до висвітлення складних та чутливих тем. Диференційований підхід до різних демографічних груп аудиторії, урахування культурного контексту сприйняття та транспарентність методів збору інформації сприяють формуванню довірчих відносин між журналістом та аудиторією, посилюючи конструктивний вплив репортажного матеріалу.

Перспективи розвитку репортажу як жанру пов'язані з подальшою інтеграцією технологічних інновацій та адаптацією традиційних журналістських практик до нових форматів медіаспоживання. Крос-медійний підхід до створення репортажів, персоналізація контенту через інтерактивні механізми та технології віртуальної та доповненої реальності визначатимуть майбутні напрями еволюції жанру. При цьому збереження базових принципів репортажної журналістики (достовірності, об'єктивності та соціальної відповідальності) залишається необхідною умовою для підтримання довіри аудиторії та реалізації суспільно значущої функції цього типу медіаконтенту в інформаційному просторі.

ВИСНОВКИ

В рамках виконання дипломного проєкту було детально і послідовно реалізовано всі поставлені завдання, що сприяло комплексному розкриттю теми репортажу як важливого жанру сучасної журналістики. Аналіз наукової літератури дозволив сформувати цілісне розуміння репортажу як жанрової форми, якій притаманні такі риси, як документальність, аналітичність, художні елементи, а також здатність передавати атмосферу подій та викликати емоційний відгук у читача. Використання теоретичних джерел допомогло окреслити основні жанрові особливості репортажу та розібратися з ключовими підходами до його класифікації.

Під час написання дипломної роботи було успішно реалізовано всі поставлені завдання, що забезпечило цілісне розкриття теми репортажу як жанру сучасної журналістики.

Було проведено дослідження наукових джерел, яке дозволило визначити ключові характеристики репортажу. Серед них виділено такі як інформативність, достовірність, зв'язок із реальними подіями та участь автора як безпосереднього свідка. Особливу увагу приділено важливості розмежування фактів і особистих оцінок, що є фундаментом професійної журналістики.

Аналіз історичного розвитку жанру дав змогу простежити, як репортаж змінювався з часом – від традиційних газетних матеріалів до цифрових форматів. Попри трансформації форм подачі, він зберіг свою основну мету – достовірно відображати події.

Окремий акцент зроблено на вивченні журналістських методів і прийомів, що застосовуються для створення якісного репортажу. Це включає спостереження, роботу з джерелами інформації, збір фактів на місці подій, використання прямої мови та структуровану побудову тексту. Наголошено, що журналіст повинен точно передавати інформацію, уникаючи заміщення фактів суб'єктивними судженнями.

Також у роботі досліджено вплив цифрових технологій на розвиток жанру. Виявлено, що сучасні медіа відкривають нові технічні можливості, такі як мультимедійність, інтерактивність і доступність контенту в реальному часі. Разом із тим це створює вищі вимоги до перевірки фактів і дотримання професійних стандартів журналістики.

Практична частина дослідження полягала у створенні власних репортажів, які були опубліковані на сайті Чорноморського національного університету імені Петра Могили. Підготовка авторських матеріалів підтвердила ефективність опрацьованих теоретичних підходів. У своїй роботі було застосовано сучасні методи збору та подачі інформації, проведення інтерв'ю з учасниками подій, використання фотоматеріалів та дотримання етичних стандартів журналістики.

Отже, мети дослідження досягнуто: репортаж було всебічно вивчено в контексті сучасної журналістики, з акцентом на методах і прийомах, що застосовуються для його написання. Також автором був оцінений вплив на аудиторію репортажу, що адаптується до викликів цифрової ери, при цьому зберігаючи свою здатність інформувати, впливати та формувати емоційний зв'язок з аудиторією.

У ході роботи було визначено кілька важливих рекомендацій для створення якісних репортажів, особливо з урахуванням етичних та емпатійних вимог. Перш за все, необхідно забезпечувати об'єктивність і точність у викладі фактів. Репортаж повинен відповідати на основні запитання: що, коли, де, хто, чому і як. Це сприяє побудові чіткої структури та забезпечує інформаційну повноту.

Також важливо чітко відмежовувати факти від власних оцінок і емоцій. Це допомагає уникати введення аудиторії в оману, що є особливо актуальним у цифрову епоху, коли часто стирається межа між об'єктивним і суб'єктивним контентом.

Емпатійне ставлення до героїв репортажу є важливим моментом. Кожна історія повинна бути не лише інформативною, а й людяною. Акцент

на залученні героїв до розповіді та наданні їм простору для висловлення власної думки дозволяє глибше зрозуміти події, що допомагає створити сильний емоційний зв'язок із читачами.

Особливу роль відіграють унікальні деталі, які додають репортажу автентичності та занурюють аудиторію в атмосферу події. Журналіст має не лише доносити факти, а й фокусуватися на аспектах, які розкривають суть ситуації з нової перспективи.

Крім того, варто враховувати етичну відповідальність за вплив, який публікація може мати на аудиторію та постраждалі сторони. Оскільки репортажі відіграють важливу роль у формуванні громадської думки, кожен матеріал повинен бути не лише достовірним, а й чутливим до особистих історій людей.

Дотримання наведених принципів сприяє створенню репортажів, що не тільки інформують, але й викликають сильний емоційний відгук. У контексті сучасних медіа з їхніми цифровими трансформаціями та розвитком мультимедійних форматів журналісти мають бути готовими до нових викликів, залишаючи незмінними високі етичні стандарти та здатність розуміти справжню цінність людських історій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бикова О. Комунікативні особливості вставлених конструкцій у мові сучасного пресового репортажу. Стил ь і текст. 2013. Вип. 14. С. 113–122. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=sit_2013_14_26
2. Бикова О. М. Історичні особливості функціонування репортажу в українській пресі. Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere. 2020. С. 299-312. URL: <https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/33886/1/Bykova%20O..pdf>
3. Бикова О. М. Проблемний репортаж: специфіка жанру. Вісник Харківського національного університету. Серія: Соціальні комунікації. 2009. № 874, Вип. 1. С. 37-39.
4. Бикова О. М. Специфіка репортажу в українській інтернет-журналістиці (на прикладі сайту «The Ukrainians»). Taras Shevchenko 6th International Conference on Social Sciences. Full texts book. Київ, 2021. С. 1294-1304. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/39641/1/O_Bykova.pdf
5. Будняк К.М. Трансформація мультимедійного репортажу у сучасній журналістиці: кваліфікаційна робота магістра спеціальності 061 «Журналістика». Запоріжжя. Запорізький національний університет. 2022. 81 с. URL: https://dspace.znu.edu.ua/jspui/bitstream/12345/6512/1/Budnyak_2022.pdf
6. Буше Ж.-Д. Репортаж у друкованій пресі / пер. з франц. Київ : Інститут масової інформації, 2003. 101 с.
7. Василенко М. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі. Автореф. дис... д-ра філол. наук: 10.01. Київ. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут журналістики. 2007. 36 с. URL: <http://www.irbis-nbuv.gov.ua/aref/20081124008563>
8. Василенко М.К. Репортаж. Перспективи подолання жанрової кризи. Електронна бібліотека Інституту журналістики. URL: <http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2367>
9. Виклики для сучасної журналістики. Про що йдеться і як адекватно реагувати? Національна спілка журналістів України. URL: <https://nsju.org/novini/vyklyky-dlya-suchasnoyi-zhurnalistyky-pro-shho-jdetsya-i-yak-adekvatno-reaguvaty/>

10. Виклики та тренди для міжнародної журналістики. Фундація Суспільність. URL: <https://souspilst.org/blog/news/vikliki-ta-trendi-dlya-mizhnarodnoi-zhur/>
11. Вітвіцька В. Проблеми трансформації та інваріантності жанру репортажу. Сучасні тенденції в медіагалузі: зб. матеріалів II Всеукраїнської студентської наук.-практ. Конференції. Київ, 2023. С. 24-26 URL: https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u406/zbirnik_suchasni_tendenciyi_v_mediagaluzi_2023.pdf
12. Галлер М. Репортаж : навчальний посібник / пер. з нім. В. Климченко, В. Олійник; за заг. ред. В. Ф. Іванова. Київ : Академія української преси, Центр вільної преси, 2011. 348 с. URL: <https://www.aup.com.ua/uploads/halweb.pdf>
13. Глущенко І. Інформаційні жанри: добірка журналістських матеріалів. Кваліфікаційна робота бакалавра спеціальності 061 «Журналістика». Суми. Сумський державний університет. 2020. 29 с. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/78259/1/Hlushchenko_Bachelous_paper.pdf;jsessionid=C3040F89A89F3F7A748B7B9C61AB94AB
14. Головка К. Жанрові особливості польської школи літературного репортажу. Вісник Львівського університету. Серія журналістика. 2019. Вип. 46. С. 318-325. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/bulletins/index.php/journalism/article/view/10045>
15. Гордецький К.В. Жанрова специфіка репортажу в онлайн-виданнях. кваліфікаційна робота бакалавра спеціальності 061 «Журналістика». Херсон. Херсонський державний університет. 2021. 36 с. URL: <https://ekhsuir.kspu.edu/items/2d7afdf9-6200-435b-827d-af01e1e80059>
16. Демешко І. М. Застосування інтерактивних технологій навчання в підготовці майбутніх журналістів. Наукові записки. Серія: Педагогічні науки. 2023. № 211. С. 113-118. URL: <https://pednauk.cusu.edu.ua/index.php/pednauk/article/view/1651/1611>
17. Дьячкова Д. В., Куцевська О. С. Сучасні жанри інтернет-журналістики. Мас-медіа України на зламі епох: реалії та перспективи розвитку. Старобільськ, 2018. С. 144-148. URL: https://dspace.luguniv.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2735/Info_Mass_Media_2018.pdf?sequence=1#page=144

- 18.Каверіна А. С. Ключові тенденції в українському медіапросторі. Молодий вчений. 2015. Вип. № 10 (25). С. 200–204. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2015/10/88.pdf>
- 19.Кавун Г. В., Скуртул Г. С. Репортажі в жанровому контенті українських радіостанцій: загальний огляд. Редакційна колегія. С. 90–92. URL: https://zp.edu.ua/uploads/dept_s&r/2021/conf/2.3/Zbirka.pdf#page=90
- 20.Калинів А. Л. Авторське «я» в телевізійному репортажі на воєнну тематику. The XXIII International Scientific and Practical Conference «The current state of the organization of scientific activity in the world» (м. Мадрид, 10-12 черв. 2024 р.). URL: <https://eu-conf.com/events/the-current-state-of-the-organization-of-scientific-activity-in-the-world/>
- 21.Котляренко Я. Потенційний вплив ЗМІ: Аудиторія і ефекти масової комунікації. Медіапростір: проблеми і виклики сьогодення. Інститут журналістики. КНУ. 2018. С. 205 – 208. URL: <https://eportfolio.kubg.edu.ua/data/conference/4797/document.pdf>
- 22.Краснікова Ю. І. Жанрова специфіка українськомовних репортажів діаспори. Організаційний комітет. 2024. С. 13-17. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi81/0061147.pdf#page=13>
- 23.Мельнікова Ю. Мовні особливості художніх репортажів (на матеріалі reporters.media). Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Філологічні науки. 2024. № 22. С. 39-44. URL: <https://journals.bdpu.in.ua/index.php/phil/article/view/332/293>
- 24.Назаренко Г.І. Репортаж як оперативна форма емоційного, наочного зображення події. Інформаційні жанри журналістики: Навчальний посібник. Частина 2. К.: Національний авіаційний університет. 2010. С. 75-80. URL: <https://journ-port.at.ua/publ/148-1-0-420>
- 25.Нишпорська Д. Що треба знати про художній репортаж – розбираємо на прикладі Reporters. The Lede : веб-сайт. URL: <https://www.thelede.media/lifehacks/2020/01/27/775>
- 26.Павлів В. Репортаж: між фактами та емоціями : практичний посібник для журналістів. Львів : Видавництво Українського католицького університету, 2015. С. 110–120. URL: <https://er.ucu.edu.ua/items/e9213585-4eb7-4c32-b696-47ebc64fb11b/full>
- 27.Професійні журналістські стандарти: інформаційна довідка. Інститут масової інформації. URL: <https://imi.org.ua/advice/profesijni-zhurnalistski-standarty-normatyvna-dovidka-i31933>

- 28.Професійні журналістські стандарти: інформаційна довідка. Інститут масової інформації.URL: <https://imi.org.ua/advice/profesijni-zhurnalistski-standarty-normatyvna-dovidka-i31933>
- 29.Розбудова довіри до журналістики: про етичні виклики висвітлення подій. Ethical journalism network. URL: <https://ethicaljournalismnetwork.org/building-trust-in-journalism-essays-on-the-ethical-challenges-of-reporting-conflict-ukrainian>
- 30.Роль мас-медіа у формуванні громадської думки: Як зберегти незалежність мислення. Кібер Брама. URL: <https://salo.li/9054f98>
- 31.Сало І. Репортаж дає можливість людині зазирнути у вікна сусідів, – Маріуш Щигел (Школа журналістики УКУ). Український католицький університет. URL: <https://ucu.edu.ua/news/reportazh-daje-mozhlyvist-lyudyni-zazyrnuty-u-vikna-susidiv-mariush-schygel-shkola-zhurnalistyky-uku/>
- 32.Стеблина Н. Українські регіональні медіа під час війни: кримінал та «соціалка» повертають свої позиції. Детектор медіа. URL: <https://detector.media/infospace/article/200634/2022-07-01-ukrainski-regionalni-media-pid-chas-viyny-kryminal-ta-sotsialka-povertayut-svoi-pozytsii/>
- 33.Степанов М. Віртуальні редакції та реальні виклики: трансформація локальних медіа України. Національна спілка журналістів України. URL: <https://nsju.org/novini/regionalni-media-ukrayiny-na-shlyahu-modernizacziyi-vyklyky-ta-innovacziyi/>
- 34.Тарасюк В. Специфіка репортажу в українській інтернет-журналістиці (за матеріалами сайту «ЛітАкцент»). Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. Соціальні комунікації. Ужгород : Видавництво Ужгородського університету «Говерла», 2011. Вип. 26. С. 67-73. URL: <https://surl.lu/dezwpc>
- 35.Тимошик М. Жанри журналістики як науково-практична проблема: до провокації фахової полеміки теоретиків і практиків ЗМІ. Український інформаційний простір. 2022. № 2 (10). С. 14-42. URL: <http://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/view/269647/265072>
- 36.Третяк А.О. Створення образу дійсності в телевізійному сюжеті засобами монтажу. Кваліфікаційна робота магістра спеціальності 061 «Журналістика». Запоріжжя. Запорізький національний університет. 2021. 97 с. URL: <https://dspace.znu.edu.ua/jspui/bitstream/12345/5402/1/Tretiak.pdf>
- 37.Чабаненко М. Напрями трансформації репортажу в онлайнів журналістиці. Вісник Львівського університету. Серія Журналістика.

2019. Вип. 46. С. 310-317. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/05/Visnyk-46-sayt.pdf#page=310>
- 38.Шумило Ю. Літературний репортаж у сучасному медіапросторі України: модифікації, комунікативні стратегії, тенденції функціонування. Кваліфікаційна робота магістра спеціальності 061 «Журналістика». Суми. Сумський державний університет. 2022. 98 с. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/90723/1/Shumilo_mag_rob.pdf
- 39.Шутяк Л. Художній репортаж в українських друкованих та онлайн-ЗМІ (особливості розвитку жанру). Чернівецький національний університет імені Ю. Федьковича. Львів, 2021. URL: <https://repozytorium.ur.edu.pl/server/api/core/bitstreams/b37468b2-e419-4865-84f2-d5bd67e71acc/content>
- 40.Щебеліст С.В. Типологія журналістських жанрів: сучасні теоретичні дискусії. «Молодий вчений». 2020 р. Вип. № 9.1 (85.1). С. 136 – 140. URL: <https://surl.li/aovuan>
- 41.Щигел М, Войцех Т. Репортаж – розповідь про те, що відбулося насправді. Детектор медіа. URL: <https://ms.detector.media/maister-klas/post/8349/2011-12-27-reportazh-rozpovid-pro-te-shcho-vidbulosya-naspravdi/>